

SEVGİ

DÜNYASI

MART 2013 Sayı: 531 Fiyat: 7 TL

YENİ BİR BÜTÜNCÜL BAKIŞ AÇISI
BİLİM ve KİLİSE ARASINDAKİ SAVAŞ
2013, YAŞLI RUHUN ALET KUTUSU

Aylık Kültürel ve
Siyasi Dergi

Cilt: 45 Sayı: 531 Mart 2013

Onur Başkanı:
Dr. Refet Kayserilioğlu

Sevgi Yayınları
Sahibi ve Genel Yayın Müdürü:
Ayşegül Kayserilioğlu

Yazı İşleri Müdürü:
Güngör Özyiğit

Yayın Kurulu:
Güngör Özyiğit
Nelda Bayraktar
Hale Ürkmezgil

Haberleşme
ve Okur/Abone İlişkileri:
0535 455 4223 - 0549 722 0248

Yönetim Yeri:
Hayri Eymezoğlu Sok. İkizler Ap.
No:8 D:32 Erenköy/İst

Baskı:
Hedef Dijital Baskı
Taksim Cad. No: 19/A
Taksim/İstanbul

Fiyatı: 7 TL
Yıllık Abone: 75 TL
Yurt Dışı: 90 TL

İÇİNDEKİLER

Atatürk'ün Kehânetleri 2
Dr. Refet Kayserilioğlu

Hani Bunun İlk Sahibi? 8
Ahmet Kayserilioğlu

Dünya ve İnsan 15
Güngör Özyiğit

Adı İbrahim,
Soyadı Asil 20
Güngör Özyiğit

İnal Aydınoglu ile Söyleşi 24
Nihal Gürsoy

Bilim ve Kilise
Arasındaki Savaş 30
(İslâm ve Bilim - VIII)
Yalçın Kaya

Yeni Bir Bütüncül
Bakış Açısı 36
Nelda Bayraktar

2013, Yaşlı Ruhun
Alet Kutusu 40
(Canlı Kryon Celsesi)

Dergimizin internet sitesini
www.sevgidunyasidergisi.com, www.dostluk.org
adreslerinden ziyaret edebilirsiniz

Sevgili Dostlar

Bir can daha gitti, bu zor, sıkışık ve baskılı günlerde. Bir hayırlı buradaki zamanını tamamlayıp ailesinin yanına uçtu. İbrahim Asil, onu yakından tanıyanlar için benzeri az bulunan bir insandı. Onunla birlikte iken çoğu zaman neşe, zaman zaman ironiyle dolu ve her zaman kendinizi tüy gibi hafif ve rahatlamış hissedeceğiniz bir dünyaya girerdiniz. O hiç kimseyi yalnız, kimsesiz, çaresiz bırakmaz ve yaptıkları için en ufak bir karşılık beklemez, kabul etmezdi. Onun usta bir kuyumcu olarak çalıştığı dükkânına ayaklarınız yerden kesilerek sevinçle giderdiniz; orada hoş karşılanma, hüsn-ü kabul ve bir şekilde derde derman bulacağınızı bilerek. Bize başka dünyalardan, sistemlerden, dünya dışı hayırlı varlıklardan söz ederdi; şüphe etmeksizin dinlerdik; usanmadan, bıkmadan çocuksu bir saflık ve alçakgönüllülükle vermesini hayranlıkla izlerdik. Onun gidişiyle, gideceğini bilmemize rağmen, yüreğimiz ince bir yerinden örselendi; ama gittiği yerin güzelliğinden eminiz.

Diyorlar ki, bizim geçtiğimiz yerlerden çoktan geçmiş, bize yolu gösteren varlıklar: “Siz öyle yaşayınız ki, birbirinizi bağışlamak için mesele olmasın. Çünkü yalnız gerçek bağışlayıcı O'dur...” “Düzelecek olan özünüzde değil, sözünüzdendir. Çünkü siz özü temiz olansınız. Sözünüze dikkat ediniz.” Şunu da ekliyorlar: “Biribirinize söyleyeceğiniz söz, önceden düşündüğünüz gibi değil, sonradan münasip göreceğiniz gibi de değil, sadece O'nun istediği şekilde olmalıdır. O size, biribirinizden yalnız güzel söz bekler.” “Sesimiz duyulmayacak, sözümüz dinlenmeyecek diye korkunuz varsa, siz sesinizi kullanmasını, söz söylemesini henüz bilmiyorsunuz demektir... Doğru söz, en küçük sesle bile söylene, bir anda her yana ulaşır. Doğru söyleyeceğiniz, sizin için en güzel ulaştırıcıdır, öyle biliniz.” Hem doğru söz söyleyene hem de güzel söz söyleyebilene ne mutlu... Kavgasız ve yalansız yaşamak için ve öyle olanları hayatımıza çekmek için yapmamız gereken aslında ne basit...

En Derin Sevgilerimizle

SEVGİ DÜNYASI

*Gazeteci ALİ BEKTAŞ
bu isimde bir kitap yazmış.
Kitap kapsamlı
araştırmalara dayanıyor.
ATATÜRK hakkında
bilmediğimiz birçok yönler
bulunan bu kitaba
“Kehânetler” adını takmak
çok doğru olmuş.
SINIR ÖTESİ Yayınlarından
çıkan bu kitaptan
Atatürk hakkında çok ilginç
yönlerden bazılarını
size iletiyorum.*

Dr. Refet Kayserilioğlu

Atatürk'ün Kehânetleri

ATATÜRK BİR GÖREVLİDİR

Atatürk'ün, Türklerin ve Türkiye'nin kaderini değiştiren büyük kur-tarışına ve devrimlerine bakarak onun bir görevli olduğunu düşünüyor ve bunu konuşmalarında ve yazılarında sık sık belir-tiyordum. Fakat Sayın Ali Bektaş'ın Atatürk'ün Kehânetleri" kitabını okuyunca onun medyum yapısını daha iyi gördüm ve gerçek bir görevli olduğuna daha çok kani oldum. O Türk Milletini kurtarmakla ve ileri medeniyet düzeyine getirmekle görevlendirilmiş bir kişidir. O görevini en iyi yapıncaya kadar sürekli her çeşit tehlikeden korunmuş, görevini bitirinceye kadar, en tehlikeli cephelerde kılına zarar gelmemiştir. Aynı zaman-da Atatürk'e sürekli il-ham tarzında, ileri görüş ve kehânet tarzında bil-giler, bildiriler gelmiştir. Çok akıllı bir adam olan Mustafa Kemal, el attığı her konuyu çok iyi öğrenmiş, çok kolay kavramış ve çok çabuk

sonuç çıkarmasını bil-miştir. O aynı zamanda gerçek bir liderdir. Bir liderde bulunması gereken ileri görüşlülük, kararlılık, sonuca inana-rarak hedefe doğru sarsıntısızca ve sebatla yürümek onda fazlasıyla vardır.

Bugün Türkiye Cumhuriyeti'nin içten dıştan gelen çeşitli saldırılara karşı başarıyla direnebilmesinde ve dimdik ayakta dura-bilmesinde onun attığı temelin sağlamlığının rolü çok büyüktür. Onun din ve devlet işlerini ayıran Lâiklik esasını koyması, kadın-erkek eşit demesi. Cumhuriyeti kurması, serbest seçim-leri getirmesi ve kıyafet devrimini, harf ve yazı devrimini yapması hepsi Türkiye'nin kaderini değiştiren büyük olay-lardır.

HEP TÜRKİYE'NİN GELECEĞİNİ DÜŞÜNÜYOR

Mustafa Kemal, baş-tanberi Türk Milletini kurtaracak bir lider ola-

cağını biliyordu. Bunu nasıl biliyordu? İlhamla, sezgiyle veya kendisine bir yolla içten bildirili-yordu. Şu iki olay bunu kanıtlıyor. 1906 yılında Bulgar İvan Manelof ile Selânik'te yaptığı konuş-mada şöyle diyordu Mustafa Kemal: "Bir gün gelecek ben, hayal olarak kabul ettiğiniz bu inkı-lâpları (devrim) başara-cağım. Mensup olduğum Türk Milleti bana inana-caktır. Düşündüklerim hayal mahsulü değildir. Bu millet gerçeği görün-ce arkasından yürür. Sal-tanat ortadan kalkacaktır. Devlet mütecanis (tek türden, homojen anlamı-na) olacaktır. Din ve devlet işleri birbirinden ayrılacaktır. (Lâiklik prensibi). Batı medeniyete döneceğiz. Batı medeniyetine girmemize engel olan yazıyı atarak, Latin kökünden alfabe seçilecektir. Kadın ve erkek arasındaki farklar kalkacaktır. Her şeyimizle batılı olacağız. Emin olunuz ki hepsi bir bir olacaktır."

Mustafa Kemal bu konuşmayı yaptığı yıllar-

da II. Abdülhamid ülkenin tek hâkimiydi. O devirde böyle şeyleri yapacağım, başaracağım diyebilmesi 18 - 20 sene sonra olacakları görebilmesi demektir. Bu kehânettir veya iç bilgidir.

Gene aynı yıllarda Mustafa Kemal henüz Kolağası (ön yüzbaşı) iken Selânik'te arkadaşlarıyla sohbet ederlerken Osmanlı Devleti'nin dış siyaseti (politikası) üzerinde tartışıyorlardı. Mustafa Kemal, Osmanlı Devleti'ni ağır bir dille eleştirdikten sonra işi şakaya dökercesine arkadaşlarına görevler vermeye başladı. Arkadaşları gülüşerek bu konuşmaları dinliyorlar ve çok eğleniyorlardı. Ancak aradan geçen yıllar, bu şaka gibi görünen görevlendirmelerin birer birer gerçekleştiğini gösterdi.

Mustafa Kemal, Tevfik Rüştü Beyi göstererek:
"Bu sakim (hastalıklı, kötü) siyaseti bir gün doktor vasıtasıyla düzeltireceğim."

Yakın arkadaşlarından Nuri Conker, Dr. Tevfik Rüştü'ye (Aras) dönerek: "Ne? Sen mi düzelteceksin?" dedi.

Mustafa Kemal tekrar devreye girerek ve Tevfik Rüştü Beyi kast ederek:

"Evet... Ben doktoru Hariciye Vekili (Dışişleri Bakanı) yapacağım. Bütün falsoları ona tamir ettireceğim."

Nuri Conker şakaya devam eder: "Demek sen doktoru Hariciye Vekili yapacaksın... Ya beni?"

"Seni de Vali ve Kumandan yaparım."

Bu sırada Salih Bozok atılır: "Herhalde beni de bir şey yaparsın?"

"Salih, seni Yaver yapacağım ve yanımdan ayırmayacağım."

Daha sonra kendisinden daha da kıdemli bir subay olan Fethi Okyar'a da: *"Seni Sadrazam (Başbakan) yapacağım "* demişti.

Nuri Conker yine dayanamayarak sorar: "Allah'ını seversen, sen

ne olacaksın ki hepimize şimdiden böyle bir takım makamlar veriyorsun?"

Mustafa Kemal'in cevabı net ve kısa idi. Ciddi bir ses tonuyla:

"Bu memuriyetleri veren ne olursa, işte ben de o olacağım."

Bu sözlere hepsi güldüler, ama zamanla hepsi aynen gerçekleşti.

Mustafa Kemal gerçekleşecek olayları nasıl bilebildi? Buna kehânet deyip geçemeyiz. Önsezi, ilham sözleri de buradaki olayı izah edemez. Kehânet nedir, ilham ve önsezi nedir? Bize göre Mustafa Kemal'e ilerdeki hayatı vizyon olarak gösterilmiş. Başka hiçbir şekilde izah edilemez. Belli ki o görevli olarak seçilmiş ve ona sürekli olarak bilgi verilmiş, hedefi gösterilmiş. Başka türlü hiç kimse bu kadar kesin, doğru konuşamaz, söyledikleri aynen çıkamaz.

15 YILLIK
PADİŞAHLIK

1911 Yılında Trablusgarp'a (şimdiki Libya),

İtalyanlar saldıracaklardı. Osmanlı Ordusu orayı savunuyordu. Bu arada bir grup subay da savaşa katılmak için Bingazi şehrine gidiyordu.

Onların arasında Mustafa Kemal de vardı. Yolda bir bedeviye rastladılar. Adam el falından çok iyi anladığını söyleyerek genç subayların fallarına bakmayı teklif etti. Hepsini avuçlarını gösterdiler. Sıra Mustafa Kemal'e gelmişti. Önce elini uzatmak istemedi. Fakat arkadaşlarının ısrarıyla o da elini uzattı. Sarışın subayın elini avucuna alan bedevi, elin çizgilerine bakar bakmaz ayağa fırladı ve büyük bir heyecanla:

"Sen padişah olacaksın... Padişah olacak ve 15 yıl hüküm süreceksin..." Gülüştüler ve yollarına devam ettiler.

Yıl 1911 idi. Aradan 12 yıl geçti. Mustafa Kemal 1923'de Türkiye Cumhuriyetinin Cumhurbaşkanı oldu. Cumhuriyet'in 14. yılı sonlarında yani 1937 yılında karaciğer rahatsızlığı iyice ilerlemişti.

"İçme Paşam" dedikleri zaman, o, Bingazi yolunda el falına bakan Bedeviye hatırlatarak güldü:

"Arap vaktiyle söylemişti. Bizim padişahlık nasıl olsa 15 yıl sürecektir. Hesapça bu son senemizdir."

1938 yılında odasında yanında bulunan Fuat Bulca'ya eğilip fısıldar: "Bingazi'deki falcıyı hatırladın mı? Bana 15 yıl hükümdarlık yapacaksın demişti. İşte 15. yıl Fuat... Vadem doldu..."

Kurtuluş Savaşı sırasında Hz. Muhammed'in soyundan Şeyh Ahmed Sünusi, bir gece rüyasında Hz. Muhammed'i görür. Koşarak elini öpmek ister. Hz. Muhammed ona sol elini uzatır. Buna şaşırır ve üzülen şeyh: "Ya Resûlallah, bana sağ elinizi niçin uzatmadınız?" diye sorar. Hz. Muhammed şu cevabı verir: "Sağ elimi Ankara'da Mustafa Kemal'e uzattım." Bu cevap onun yüce varlıklarca, bu arada İslâm'ın gülyüzlü peygamberiyle

de desteklendiğini açıkça göstermektedir.

Atatürk, yıllarca önce Türkiye Haritasını çizmişti. 1907 yılında, Mustafa Kemal arkadaşlarıyla ülke sorunlarını konuştuğu bir toplantıda kendisinin çizdiği ilginç bir harita çıkartır.

O zaman hiçbir anlam verilemeyen bu harita, Osmanlı İmparatorluğunun sınırlarıyla hiç ilgisi olmayan, şimdiki Türkiye Cumhuriyeti'nin haritası idi. Haritada bugünkü sınırlarımıza uymayan küçük bir fark vardı. Kerkük'ü de Türkiye Cumhuriyeti hudutları içinde göstermişti. Daha sonra İstiklâl Savaşı kazanıldıktan sonra Saltanat ortadan kalkacaktır. Devlet Lozan'da yapılan antlaşmada Kerkük'ü bırakmak zorunda kalmıştır.

İstanbul'un işgâl edildiği günlerde, İstanbul'a dönen Mustafa Kemal, düşman zırhlılarının Dolmabahçe önünde demirlediklerini görünce büyük üzüntüye kapılmış, ama geleceği

bilen bir güvenle:
"Geldikleri gibi gidecek-
ler" demiştir.

İLERDE YAPACAKLARI ve BÜYÜK ZAFERİ

Mustafa Kemal,
Erzurum Kongresi
sırasında Mazhar Müfit
Kansu Bey'e ileriye ait
yapacağı ve gerçekleş-
cek olan şu bildirimleri
yazdırdı. "Mazhar not
defterini al gel. Yalnız bu
sayfayı kimseye göster-
meyeceksin." "Peki,
Paşam" diyor, Mazhar
Müfit Bey.

*"Önce tarih koy" 7-8
Temmuz 1919 sabaha
karşı. "Pekâlâ, yaz,
zaferden sonra, hükümet
biçimi Cumhuriyet ola-
caktır. Bu bir. İki,
Padişah ve hanedan
hakkında, zamanı gelince
gereken işlem yapılacaktır.
Üç, örtünme kalka-
caktır. Dört, fes kalka-
cak, uygar milletler gibi
şapka giyilecektir." Bu
arada Mazhar Beyin
elinden kalemi düşer,
inanmaz bir ifadeyle
Mustafa Kemal'e bak-
maktadır. Paşa. "Neden
duraksadın?" diye sorun-*

ca Mazhar Müfit Bey:
"Darılma ama paşam,
sizin hayâl peşinde koşan
 taraflarınız var" diyor.
Mustafa Kemal gülüyor
ve *"Bunu zaman gösterir;
sen yaz"* diyor. *"Beş,
Latin harflerini kabul
etmek "* diye ekliyor.

Mazhar Müfit hayal ile
uğraşmaktan bıkmış bir
ifade ile: "Paşam yeter,
yeter." diyor. "Cumhu-
riyet ilânını başarmış
olalım da, üst tarafı
yeter" deyip Paşa'nın
yanından ayrılıyor.

Mazhar Beyin sonraki
sözleri: "Atatürk, şapka
devrimini açıklamış
olarak Kastamonu'dan
dönerken Meclis binası-
nın önünden geçiyordu.
Ben de binanın önünde
bulunuyordum. Manza-
rayı görünce gözlerime
inanamadım. Kendisinin
de ve yanında oturan
Diyanet İşleri Başkanı'-
nın başında da birer
şapka vardı. Ben hayretle
bakarken Atatürk,
arabayı meclisin önünde
durdurdu ve beni yanına
çağırıldı ve şöyle dedi:

*"Azizim Mazhar Bey,
kaçıncı maddedeyiz.*

*Notlarına bakıyor
musun?"*

Sonraları Çankaya'daki
akşam yemeklerinden
birinde şöyle demişti
Atatürk: "Bu Mazhar
Müfit yok mu, kendisine
Erzurum'da örtünme
kalkacak, şapka giyile-
cek, Latin harfleri kabul
edilecek dediğim zaman,
defterini koltuğunun altı-
na almış, bana hayâl pe-
şinde koştuğumu söyle-
mişti" diye belirtmişti.

Büyük taarruz hazırlık-
ları tamamlanmış, kesin
ve büyük bir hücumla
düşman Türk toprakların-
dan atılacaktı. Mustafa
Kemal gizlice cepheye
hareket etmiş, bunu
gizlemek için de yabancı
elçiler için 24 Ağustos
gecesi bir kokteyl tertip
ettirmişti. Fakat o, kok-
teylde yoktu. 25- 26
Ağustos gecesi Kocatepe-
pe'nin güneyindeki
dereye bulunan Başko-
mutanlık Karargâhında
idi. Ankara'dan ayrıl-
madan önce yakın bir
arkadaşına şöyle demişti:

*"Taarruz haberini alın-
ca hesap ediniz... On
beşinci gün İzmir'deyiz."*

İnanılacak gibi değil ama. Taarruzdan 14 - 15 gün sonra 9 Eylül'de Türk Orduları ve arkadan Mustafa Kemal İzmir'e girmiştir.

Daha önce Yunanlılar Ankara'yı ele geçirmek için Sakarya önlerine gelmişler ve Sakarya Meydan Savaşı verilmiştir. Bu sıralarda Mustafa Kemal yaverleri ile meclise gelir. Meclis toplantı halindedir. Mustafa Kemal'e bir telgraf verilir. Telgrafi okuduktan sonra, milletvekillerine göstererek "Vaziyet kritik" der. Sonra izah eder:

"Arkadaşlar, cephe kumandanından şimdi aldığım raporda kuvvetlerimizin çok sıkışık durumda oldukları, düşmanın yeni hamlelere (saldırlara) başlama

emareleri gösterdiği ve geri çekilmemizin emredilmesi bildiriliyor."

Milletvekilleri oldukları yerde donup kalmışlardı.

Durumumuzun çok kötü olduğu, büyük bir yenilginin eşiğinde olduğumuz bildiriliyordu. Mustafa Kemal, fazla bir şey söylemeden derin bir düşünceye dalmış olarak, bir aşağı, bir yukarı yürümeye başlar. Herkes şaşkın bir bekleyiş içindedir. Mustafa Kemal yaverine döner. "Yaz" der. Herkes susmuş onun ağzından çıkacak cümleleri bekliyordu.

Raporunuzda, düşmanın durumu hakkında verdiğiniz malûmat, artık onun muharebeyi kaybettiğini anlatıyor. Katiyen çekilmeyiniz. Birkaç saate kadar düşman çözülecektir."

Raporun mesajı ile Mustafa Kemal'in söyledikleri taban tabana zıttı. Herkes şaşkın şaşkın bakınırken

Mustafa Kemal milletvekillerine:

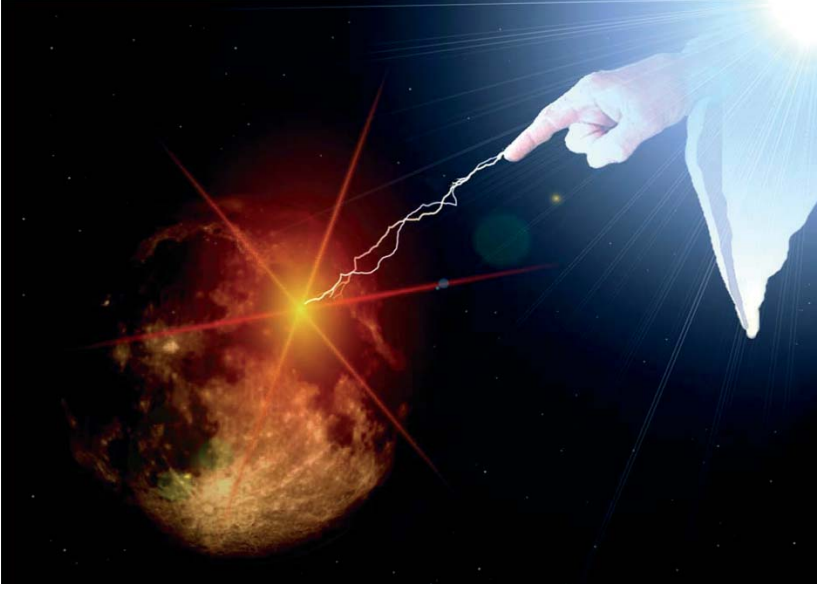
"Yeniden bir geri çekilme yok. Kuvvetle ümit edebilirsiniz ki, yarına kadar düşmanın geri çekilmeye başladığı haberlerini işiteceğiz."

Telgraf derhal cepheye bildirilir. Beklemekten başka yapacak bir şey yoktur. Burada bir ileri görüş değil, olacağı önceden bilme, bir kehânet vardır. O sırada Türk Ordularına çekilme emri verilmiş olsa idi her şey kaybedilebilirdi. Beş saat sonra cepheden yeni bir rapor geliyor: "Düşman Sakarya'dan çekilmeye başlamıştır."

Burada olan büyük bir mucizedir. "Atatürk'ün Kehânetleri" kitabını mutlaka okumalısınız. Türk Milletinin nasıl kurtulduğunu, Atatürk gibi, yalnız akıllı ve bilgili değil, aynı zamanda ileride olacakları bilen, gören ve şüphesiz Yaradandan yardım alan, görevli bir kurtarıcıya sahip oluşunun, nasıl büyük bir şans olduğunu anlayacaksınız.

Hani Bunun İlk Sahibi?

Ahmet Kayserilioğlu, Psikolog

iyice aydınlatılırsa felç, Alzheimer, kanser, sağırılık, körlük gibi hastalıkların tedavisinde dev adımlar atılabilecek. Genç bilim adamımıza, insan-

Ahmet Yıldız 1979'da Sakarya'nın Arifiye beldesinde doğan genç bir bilim adamı.

Az gelirli bir memur emeklisinin 7 çocuğunun sonuncusu. İstanbul Atatürk Fen Lisesi'nden sonra üniversiteyi Boğaziçi Fizik bölümünde tamamlıyor ve kazandığı bir bursla Amerika'ya gidiyor. Yüksek lisans sonrasında biofizikle ilgili bir konuda doktora çalışmasına başlıyor. Tez konusu çok ilginç: İnsan hücrelerindeki motor proteinlerin nasıl yürüdüklerini İllinois Üniversitesi Paul Selvin Laboratuvarlarında deneylerle ortaya koymak. Bu problem çözülp

lığa şifa getirecek bir buluşa katkı sağlamak ayrı bir coşku veriyor. En iyisi o günleri kendi ağzından dinleyelim:

“Buluşum bu alanda çalışan insanların meşgul eden bir konuydu. Fakat teknik yetersizlikten dolayı bulunamıyordum. Teknik yetersizliği şöyle anlatabilirim; bu proteinler hücrenin içinde metrenin milyarda bir boyu kadar adım atıyorlar. Günümüzde metrenin milyarda bir boyunu ölçecek teknik imkân sayısı bir ya da ikidir. Bu teknikler bizim çalışmalarımıza uygun değildi.

“Proteinlerin hücrede yürüdüğünü biliyorduk. Ancak iki ayaklı olan bu proteinlerin nasıl yürüdüğünü, nasıl adım attıklarını bilmiyorduk. Biz de yeni bir teknik geliştirerek bir bacağına bir boya sürdük, diğer bacağına farklı bir renkte boya sürdük. Proteinin ayaklarının birbirini geçerek, aynı insanlardaki gibi arkadaki ayak öne geçecek şekilde, birbiri ardına adımlar atarak yürüdüğünü gördük. Bilim dünyasında bunu izleyen ilk grup olduk. İşin ilginç yanı bu kadar küçük boyalarla bu kadar iyi çözünürlük elde etmemizdi. Metrenin milyarda biri kadar çözünürlük elde ettik. Bu buluşum da bilim dünyasında büyük yankı uyandırdı.”

Vural Yiğit "Evrimin Öyküsü" kitabının 89-91 sayfalarında Ahmet Yıldız ile yapılan bir söyleşide buluşu ile ilgili sorulara verdiği bazı cevapları aktarmış. Bu cevaplardan konumuzla ilgili olanları özet olarak aşağıda sunuyorum. Oğlum Boğaziçinden Fizik Doktoru ve Matematikçi Ufuk Kayserilioğlu, Ahmet Yıldız'ın yurdumuza ilk gelişinde kendisiyle dergimiz için detaylı bir söyleşi yapmayı planlıyor. Buluşuyla ilgili sorularımızın en doğru cevaplarına o zaman kavuşacağız.

Ahmet Yıldız'ın üzerinde çalıştığı Myosin 5 adlı dev boyutlu proteinden insanlığın haberdar oluşu çok eskilere dayanmıyor. 1995'de ABD'li Prof. Dr. Lee Sweeney tarafından bulunan bu proteinin görevi çok hayati önemde. Aslında Myosin proteinlerinin esas

görevi, kimyasal enerjiyi iş ve hareket enerjisine çevirmek. Ama Myosin 5'in çok ayrı, başka bir görevi daha var. Hücreler içinde gerekli yerlere malzemelerin en kısa zamanda taşınması yaşamsal önemde. İşte organeller, proteinler, retiküller gibi kimyasallar paketlenip, Myosin 5 üzerine bindirildikten sonra taşıma işinin başlaması gerekiyor.

Daha 24 yaşının baharında iken bu proteinin yürümeye benzer hareketini, deneysel olarak ortaya koyduktan sonra Ahmet Yıldız, hazırladığı makaleyi 4 Mart 2003'de San Antonio'da düzenlenen biofizik konferansında bilim dünyasına sundu.

Çok şükür ki, herkes bizim gibi değil. Hangi milletten olursa olsun ortaya bir değer koyanın kıymetini bilenler hâlâ var dünyamızda. Hem de ne kıymet bilme... Ona bu buluşundan dolayı 2005 yılı Dünya Genç Bilim Adamı ödülünü veriyorlar ve ünlü bilim dergisi Science, Yıldız'ı hem kapağına koyuyor hem de 8 sayfasını buluşunun anlatımına ayırıyor. Ve ne yazık ki, kendi milletinden yakın çevresinin dışında ne ses var ne nefes...

Sporcu, futbolcu, sanatçı, politikacı olmadığı için bize normal geliyor değil mi? Bilim bizim neyimize! Ne var ki, YÖK ve TÜBİTAK'ın bile ilgilenmek, bilgilenecek ne kelime, bir tebrik ve takdir mesajları bile yok. Son günlerde ortaya çıkan acı gerçeklerin ışığında bu bile garip gelmiyor artık bizlere. Öyle

ya üniversitelerin en tepesindeki rektörlerimiz bazılarının önceliğinin, bilim ve eğitim değil; süper derecede lüks makam otoları olduğunu öğrenince geriye tek şey söylemek kalıyor bizlere: Pes doğrusu!

Ahmet Yıldız'ı insanlığa şifa getirecek bu buluşundan dolayı gönülden kutluyoruz. Darwin Teorisi, hayatın oluşması ve gelişmesiyle ilgili bu yazı dizimde bu buluşu sayesinde, vücudumuzdaki harika oluşumlardan birini daha öğrenmekten dolayı ona ayrıca teşekkür borçluyuz.

Yaptığı deneylerden de anlıyoruz ki, taşıyıcı da olsalar proteinlerin hareketleri normal şartlarda neredeyse ölçülemeyecek kadar çok yavaş. Zaten bundan dolayıdır ki, ince teknikler bularak bu ölçmeyi yapabilen vatandaşımıza 2005 yılı Dünya Genç Bilim Adamı Ödülünü verdiler. Bu kadar az hızla taşıma işi nasıl gerçekleşecek öyleyse? Bu proteinin insanın adım atışı gibi yürüdüğü görülmüş laboratuarda. Ama hücre içindeki sıvı ortamda yürümekten nasıl söz edebiliriz ki? Yürümek için katı bir yol lâzım değil mi? Ayrıca bazı sinir hücrelerimizin uzunluğu çok fazla. Örneğin beynimizden ayak parmağına kadar giden sinir hücrelerimiz en az 1,5 metre boyunda. Hücrelerin yaşayabilmesi için çok dinamik, çok hızlı çözümlere ihtiyaç var. Sürekli bir şeyler yıkılıyor, yerine yenileri yapılıyor. Onun için beynimizle sinir uçları arasında haberleşmenin dışında, hızlı ve sürekli malzeme akışının da olması

gerekli. Malzemeler paketlenip protein üzerine kondu. Peki ya sonrası! Katı bir yol yoksa hücresel sıvı içinde bu protein ancak 2 yılda ayak parmaklarına ulaşabilir. Ama biliyoruz ki 15 saniyede bu taşıma gerçekleşiyor ama nasıl?

İşte bunun için bizim otobanlar gibi, katı bir yol, bir ray döşenmemiş mi hücrelerimizin içinde! Tabii bizim kumdan, çakıldan, betondan yapılmış yollarımız değil bunlar. Bizimkiler daha kolay. Hücrede organik temelli yollar, raylar döşenmesi lâzım. Peki, o raylar neden yapılıyor? Cevap basit: Tabii başka proteinlerden. Bizim yol kenarlarındaki kaldırımlarımız gibi biraraya gelerek bir iplik oluşturuyorlar. İşte malzemelerle yüklü Myosin 5 proteinleri kimyasal maddeleri hareket enerjisine çevirdikten sonra bu hazır raylar üzerinde, iki ayaklı imiş gibi tıptış tıptış yürüyerek 15 saniyede taşıma işini gerçekleştiriyor.

Eğer bu taşıyıcı proteinler ve bu raylar olmasaydı hem bizler, hem de pek çok canlı yeryüzünde olmayacaktık. Hattâ raylar ve taşıyıcılar olsa bile, vücudumda onların düzgün çalışmalarını engelleyen bir bozukluğum olsaydı parmaklarım zaten çalışamayacağından bu yazı yazılamayacak ve şimdi sizlere yönelteceğim şu soru da gündeminize giremeyecekti.

Sorum şu: Bizler gelişigüzel bir kaldırımın bile yapılmasında plana, hünere gerek duyarken hücrelerimizin içine bu taşıyıcı proteinin konması, bu

rayların döşenmesi tamamen rastlantıların eseriyle mi oldu? Bunun bir düşüneni, bir tasarlayanı, mimarı, mühendisi, kalfası, ustası, işçisi yok mu acaba? Ne dersiniz?

AĞZINDAN ÇIKANI KULAĞI DUYMUYOR

Biliyorsunuz bizler 40.000 frekansın üzerindeki çok ince ultrasonik sesleri duyamayız. Ama köpekler duyar. Nitekim daha 1883'lerde sadece köpeklerin duyduğu köpek ıslığı aygıtları yapılmıştı.

Bu ultrasonik sesler çok da güçlü olduklarından çarptıkları yerlerden de güçlü bir şekilde yansır. Bu yansımaları ölçebilecek aletlerimiz varsa, o yerler hakkında yeterli bilgilere sahip olabiliriz. Ve zaten II. Dünya Savaşı sonrası icat edilen ultra ses yansımalarıyla çalışan sonar aletleri deniz dibi araştırmaları ve meteorolojide son derece işimize yaramaktadır. Ayrıca biliyorsunuz aynı fizik kanunuyla çalışan ultrason aletleriyle doktorlar iç organlarımızdaki rahatsızlıkları kolayca teşhis edebiliyorlar.

Fizik dersinde değiliz tabii. Bunları 130.000 frekanslı çok güçlü ultrasonik sesler çıkaran yarasalardan söz etmek için anlatıyorum. Onlar çıkardıkları bu çok tiz seslerin yankılarını, gidiş dönüş zaman farklarını ve değişik ses dalgalanmalarını kulaklarıyla algılıyorlar. Böceklerin, nesnelere, düşmanlarının yerlerini saptayıp uçuşlarına ona göre

yön verirler. 1793'de İtalyan Spallanzani yarasaların kulaklarıyla gördüklerini söylemekte son derece haklı idi.

Yalnız yarasalar mı? Yunuslar ve Venezüella'da mağaralarda yaşayan Guaçoros kuşları da ultra ses yankılarıyla yer saptayabiliyorlar. Ancak onlar daha büyük hedeflerle ilgili olduklarından yarasalara göre daha az güçlü ultrasonik seslerle yetinebiliyorlar. Yeri gelmişken bütün bunların doğal seçilimle ve türlerdeki gen varyasyonlarıyla olabileceğini söyleyen materyalist evrim yorumcularına karşı şunun da altını önemle çizmemiz gerekir: Yarasalar, Yunuslar ve Guaçoros (Guacharos) kuşlarında bu sonar yöntemiyle doğayı algılama düzeneklerinin herbiri ayrı ayrı evrimleşmiştir. Yani birbirlerinden türeyip gelişerek tek bir atadan oluşmuş değillerdir.

Şimdi biz yine esas konumuza, yarasaların kulaklarını incelemeye dönelim. Onlar da bizler gibi kulak zarlarıyla bağlantılı örs, çekiç, üzengi kemikleriyle titreşimleri duyma sinirlerine aktarırlar. Richard Dawkins Tübitak çevirisi "Kör Saatçi" kitabının 33-34. sayfalarında yarasaların bu işiterek görme hünerinden uzunca söz eder. "Usta bir elektronikçi de zorunlu bir "empedans (iç direnç) uyumu" işlevini görmesi için bu üç kemiği ancak böyle yerleştirebilirdi" der.

Ama Dawkins'in yarasalarda esas üzerinde durduğu çok önemli bir başka düzenek var. Bunu çok kısa radyo dal-

galarıyla çalışan radar örneğiyle açıklar. Burada sorun şu: Radarda dalgayı güçlü göndermeli ki, yankısı da güçlü olsun. Ama gönderilen bu güçlü dalga antenleri bozar. Radarlarda bunu önlemek için araya alıcı-verici devresi koyuyorlar böylece dalga yayınlanmadan hemen önce anten devre dışı bırakılıyor. Sonra da yankı zamanı onu tekrar alıcı hale getiriyorlar. Böyle ince bir düzenek geliştirilmeseydi, II. Dünya Savaşında Londra'yı Alman uçaklarından korumak için icat edilen radarların düzgün çalışması asla mümkün olmayacaktı.

Dawkins bunları milyonlarca yıldır ultra sesle yollarını bulan yarasalardaki gerçekten çok muhteşem açma-kapama sistemine bir örnek oluştursun diye anlatır. Çünkü yarasaların kulaklarının bu çok güçlü çıkan ultra sesteki aynı radarlardaki gibi zarar görmesi ve yaşama vedâ etmeleri söz konusu. Bunu önlemek için her kim düşündüyse düşünmüş yarasaların çekiç ve üzengi kemiklerine çok gelişmiş kaslar bağlanmış. Bu kaslar büzülünce kemikler sesi iyi iletemiyor. Tıpkı titreşen diyaframlara parmağımızı dayayıp mikrofonun

sesini kısmamız gibi, yarasalarda o mahvedici ses geçici olarak bu güçlü kaslarla devreden çıkarılıyor. Yani ses çıkarmadan hemen önce kaslar büzülerek yarasanın kulaklarını neredeyse sağır ediyorlar. Böylece ultrasonik sesin yapacağı tahribat anında önleniyor ama hemen sonrasında kasların gevşemesi ve yankıyı duyabilecek yüksek duyarlılığa kavuşması mutlaka gerekli. Çünkü ancak bununla doğayı algılayabiliyor. Yarasanın hayatta kalabilmesi bu açma - kapama sisteminin saniyenin en küçük dilimlerinde bile çok ama çok düzgün çalışmasına kesinlikle bağlı. Ve Tadanda adlı yarasada bu açma-kapama kasları saniyede 50 kere muhteşem bir uyum içinde sırasıyla büzülüp gevşemektedir. Yanlış okumadınız saniyede 50 kere...

Görüyoruz ki bizim ancak 1883'de köpek ıslığı olarak yapabildiğimiz ultra seslerin en güçlü olanlarını ve yakın zamanlarda radarlarda bulduğumuz açma-kapama sisteminin çok daha sofistike (karmaşık) olanını yarasalar milyonlarca yıldır işletip durmaktadırlar. Yarasalarda da gördüğümüz gibi canlılarda neyi inceleysek, büyük bir zekâ ve hünerin görünmeyen ellerinin eserleriyle karşılaşırız. Bizim Celselerimiz'deki "eser" in şu tanımını bunların ışığında ne büyük anlam kazanıyor:

"Hiç şüphe yok ki, sizler O'nun eserisiniz.

Eser, sevgi verilen derin duygu ve engin bilginin güzel marifetidir."

YARALARIN İYİLEŞMESİ

Proteinlerin hücreler içindeki yürüyüşü, yaraların kendi tiz seslerinden nasıl korunduğu gibi iki muhteşem oluşumu inceledik ama bunlar günlük deneyimlerimizin çok dışındaki olaylar. Şimdi de somut olarak her birimizin yaşamımız boyunca defalarca karşılaştığımız, bize çok sıradan gelen bir oluşumu inceleyelim: YARALARIN İYİLEŞMESİ.

İyileşme için öncelikle yaranın oluştuğu yerde kanın pıhtılaşması ve akışının kesilerek, kan kaybından ölümün önüne geçilmesi gerekir. Kanın pıhtılaşması deyivermek ne kadar kolay. Ama pıhtılaşmayı sağlayan kimyasal olayları biyokimya profesörü Michael J.Behe'nin "Darwinin Karakutusu" kitabının sadece bir sayfasından Haziran sayımızda sizlere aktarmakta zorluk çekmiş ve şu cümleyle aktarma işini yarım bırakmayı yeğlemiştin: "Buraya kadar belki satır atlayarak okurken bile yorulduğunuza eminim. Ne var ki, pıhtılaşmanın tamamlanması için kitaptan daha 5 sayfa moleküler reaksiyonlar okumanız gerekecektir..."

Yaraların iyileşmesinde Behe'nin 6 sayfada anlattığı pıhtılaşma olayı son derece yaşamsal önemde ama olanlar sırf bundan ibaret değil ki! Yıllarca önce Sevgi Dünyasında bu konuda J. Ratcliff'den bir çeviri yayınlanmıştı. Pıhtılaşma dışındaki bazı olayları oradan sadeleştirerek aktarıyorum: "Hayatın en şaşırtıcı harikalarından biri

de vücudun kendisini yenileme, hasarları onarma ve iyileştirme özelliğidir. En ufak kesik dahi bir gökdelen inşaatından daha karmaşık onarım çabaları gerektirir. Biz yaraların iyileşmesini gayet doğal karşılar ve onsuz ameliyatların söz konusu bile olamayacağını, en ufak yaranın bizi ölüme götürebileceğini aklımıza dahi getirmeyiz.

Normal olarak vücut koruyucu bir deri tabakası ile örtülüdür. Bu katmanın hasara uğraması ile altındaki hücreler parçalanır, sinir ağları, kılcal damarlar yırtılır. Son derece karmaşık bir şekilde birbirine geçmiş olan bu canlı organik parçacıkların yenilenmesi, bozulan bağlantıların yeniden onarılması gerekir.

Orta derecede önemli bir yaralanma halinde dörtlü bir alarm sistemi bütün savunma sistemlerini harekete geçirir. Kanamayı azaltmak üzere tansiyon düşürülür. Kanın pıhtılaşma süresi birkaç saniyeye indirilir. Kan kaybını karşılamak için dalak kendi kan stoklarını dolaşıma gönderir. Akyuvarların üretimi hızlanır, miktarı gerektiğinde normalin on katına çıkabilir.

Hücreler sürekli yıkandığından ıslak haldedir. Yaralanınca hava ile karşılaşmak onları kurutur. Olay yerindeki kan damarlarının kopması ve vücudumuzdaki organik sıvıların en değerlisinden yoksun kalma tehlikesiyle canlı karşı karşıya kalır. Ayrıca mikroplar ordusunun vücudu işgâl etmesi için kapı açılmış olur.

Bütün bu tehlikelere karşı hızlı koruma çareleri üretilmelidir. Lenf sistemi yarayı ıslatarak kurumaktan kurtarır. Ayrıca kan pıhtılaşarak akış durdurulur.

Buna paralel olarak yaranın çevresindeki kılcal damarlar genişler. Çevresinin kızarmasının sebebi budur. Çeperleri incelik ve fagositler (hücre yiyiciler) ve bazı akyuvarlar salıverilir. Bunların görevi iyileşmeyi geciktirebilecek her şeyi yiyip bitirmektir: Bakteriler, ölü hücreler, pislikler ve diğer yabancı cisimler... Bu minik çöpçüler mikropları öldüren bir zehir salgılar. Böylece her fagosit 20 kadar bakterinin hakkından gelebilir.

En ufak yara dahi binlerce hücreyi parçalar. Fagositler bu ölü hücreleri de toplayıp böbreklere göndermekte görevlidirler. Kendilerinden bin defa daha büyük diken ve kıymıklara da saldırılmaktan geri durmazlar. Bunları yemeleri mümkün olmadığı için civardaki dokuları eriten bir ferment salgırlar. Böylece meydana gelen yoğun sıvı, yabancı maddeleri derinin yüzeyine sürükler. Fagositler çok açgözlüdür. Bazen fazla şişmekten patladıkları da olur. Bu durumda irin dediğimiz maddelere katılırlar.

Bütün bunlar aslında çabucak alınmış ön önlemlerdir. Asıl iş olan onarıma sıra bundan sonra gelir. Bunda ilk rolü hücrelerimizden en dikkat çekicilerinden olan fibroblastlar oynar. Yara oluşur oluşmaz bu fibroblastlar derhal savaş meydanının yolunu tutarak fibrin

ağlarının üzerinde birikerek yarayı geçici olarak bir çeşit alçıya alma görevi yaparlar.

Yaranın oluştuğu yerde kan dolaşımı da zarar gördüğünden fibroblastlar besinlerini yarayı devamlı yıkamakta olan sıvılardan alırlar. Birkaç gün içinde yerlerine sağlam bir şekilde yerleştiklerinden artık fibrin ağına ihtiyaçları kalmaz. Ve ağ çözülerek parçalanır, yeniden oluşmakta olan hücrelere ek bir besin haline gelir. Görüyoruz ki iyileşmekte olan bir yarada hiçbir şey hovardaca harcanmamaktadır. Yaraların tamirine öncelik tanındığından yerine göre sağlam dokulardan bile malzeme alınır. Birçok aminoasitler kaslar eritilerek sağlanır. Ağır yaralıların adeta göz önünde erimelerinin sebebi budur.

Yeni dokunun oluşturulması gerçekten doğanın harikalarından biridir. Bilinçli bir gücün yönetimi ile lif hücreleri, düzenli geometrik şekillere uygun olarak yer alırlar ve beslenmeleri için ek kılcal damar sistemleri meydana gelir.

Yaklaşık olarak bir hafta içinde yara kapanmış görünür. Gerçekte ise daha yapılacak çok önemli işler vardır. Sonraki aylarda minik kas lifleri yaranın kenarlarından hareketle ortada birleşip birbirlerine düğümlenirler. Yağ dokusu yağ dokusuyla, diğer dokular da benzerleriyle birleşirler. Sonuçta yara dokusu yerini tamamen görev yapan yeni dokuya bırakmış olur, onarım çalışmaları artık bitmiştir.

Dünya ve İnsan

Güngör Özyiğit, Psikolog

Dünya tüm canlıları, karaları, denizleri ve atmosferiyle bir bütünü oluşturuyor. Ekoloji bilimi bize dünyadaki her şeyin bir-biriyle anlamlı bir ilişki ve dayanışma içinde olduğunu gösteriyor. Canlıların birbirleriyle ve çevreleriyle oluşturduğu bu dinamik sisteme "Ekosistem" deniyor. Böylece bütün içindeki her parça, enerji ilişkileri ve beslenme zinciri ile birbirine bağlanıyor. Hepimizin ortak evi olan, yaşamamızı ve gelişmemizi sağlayan, bizim de bir parçası olduğumuz dünya, canlı ve cansız öğelerden oluşuyor. Ekosistemin cansız öğeleri, inorganik maddeler, organik

maddeler, fiziksel ve kimyasal çevre. Canlı varlıklar ise bitki, hayvan, insan ve mikroorganizmalar (mikroskobik boyda canlılar). Bunlar da üretici, tüketici, ayrıştırıcı olarak görev yapıyorlar.

ÜRETİCİLER

Dünya ekosisteminin temel üreticileri yeşil bitkilerdir. O kadar ki, yeşil bitkiler olmasa, dünyada hayat olmazdı ve biz de olmazdık. O nedenle her yeşil bitkiye, en azından bir teşekkür borçluyuz. Dünyanın olmazsa olmaz ve vazgeçilmez bir ögesi olan bu yeşil bitkiler, yani üreticiler, diğer bütün

canlıların yaşamaları için gerekli olan kimyasal enerjiyi, diğer deyişle besinimizi üretirler. Çünkü canlıların yaşayabilmesi için enerji gereklidir. Her türlü enerjinin kaynağı ise Güneştir.

Güneşten yayılan ışınların yüz milyonda birine yakın kısmı dünyaya ulaşıyor. Yeşil bitkiler ise üstlerine rastlayan ışınların ancak % 1 kadarını yakalıyorlar. İşte yakaladıkları bu küçük miktar güneş enerjisi hem kendilerini hem dünyadaki bütün varlıkları doyurmaya yetiyor. Demek ki yeşil bitkiler, tüm canlılar ve bu arada bizim için de Güneş topluyorlar. Ve topladıkları güneş enerjisini hünerli bir şekilde kimyasal enerjiye çeviriyorlar. Yeşil bitkiler bir kimyager gibi çalışarak ve güneş ışığını kullanarak, karbondioksit ile sudan alınan oksijen ve karbon atomlarını şekere dönüştürüyorlar. Kimyada buna inorganik (cansız) maddeden organik madde üretme deniyor. Üretilen şekerin bir kısmı bitkinin kendi yaşam işlemleri için yakıt olur. Bir kısmı da topraktan ve sudan alınan çeşitli atom ve moleküllerin eklenmesiyle karbonhidrat, yağ ve protein türünden diğer organik maddelere çevrilir. Özetle, bitkiler, Güneşten gelen enerjiyi, diğer canlıların kullanabileceği hale getiriyor ve bütünüün hayrına sunuyor.

TÜKETİCİLER, BUYRUN YEMEĞE

Yemek hazırlanıp, sofraya kurulunca tüketiciler sahneye çıkıyor. Ekolog gözüyle hayvanlar ve insanlar, bitki-

lerin eline bakan hazır yiyiciler. Tüketiciler, yaşamaları için gerekli kimyasal enerjiyi, yani besini, diğer canlılardan ediniyorlar. Bitkilerden aldıkları maddeleri kendi dokularını üretmek ve yaşamlarını sürdürmek için kullanıyorlar. Yaşamları için gerekli enerjiyi doğrudan bitkilerden alan otoburlara birincil tüketici deniliyor. Bu yönden bitkiyle beslenen kelebek ve fil aynı gruba giriyor. Birincil tüketicileri yiyerek yaşayanlara ikincil tüketici, onları yiyenler ise üçüncül tüketici oluyor. Buna göre bazı hayvanlar yalnız bitkiyi yiyor. Bazıları hem bitkiyi hem hayvanı yiyerek yaşamını sürdürüyor. Biz insanlara gelince, hem bitkiyi hem hayvanı yiyip tüketiyoruz. Çoğu kez hızımızı alamıyoruz; birbirimizi de yiyoruz. (!)

Ne var ki, tüketiciler de sistem için gerekli. Onların diğer varlıklarla ilişkileri sayesinde canlıların nüfusu belli sınırlarda tutulabiliyor, ekosistem dengeli ve özdenetimli bir bütün olarak varlığını sürdürüyor. Ancak insan, bir yönüyle serbest bırakıldığından, her zaman dengeleri bozucu tehlikeli bir varlık olma özelliğini taşıyor.

KENDİ KÜÇÜK, İŞİ BÜYÜK AYRIŞTIRICILAR

Bakteri ve mantarlar gibi mikroskopik boydaki canlıları, küçüklüğüne bakarak küçüğe almamak gerek. Onların sistem içinde, bitkiler gibi, boylarının çok üstünde önemli görevleri var. Şöyle ki, cansız doğadan gelen

kimyasal maddeler, bitki ve hayvan dokularına katılıp, bu dokular içinde kilitlenirler. İşte ayrıştırıcı organizmaların görevi, bu kilitleri açan anahtar olmaktır. Başka değişle, dokularda biriken çeşitli organik kimyasal maddeleri parçalayıp inorganik (cansız) maddeler haline getirerek, yeniden canlılar tarafından kullanılabilir hale sokmaktır. Ayrıştırıcılar, ayrıştırma işlemini sırasında, ölü bitki ve hayvan dokularını parçalarken, o arada kendi ekmeklerini (enerjilerini) de çıkarırlar. Ve bu enerjiyi kendi yaşam çabaları için kullanırlar. Ama en önemlisi, ayrıştırma olayı sonucunda, bitki ve hayvan hücrelerinin yapısındaki kimyasal elementler doğaya geri dönmüş olur. Ve inorganik maddelerin sürekli olarak cansız ortamdan alınıp, canlı öğeler arasına aktarıldıktan sonra, yine ayrıştırılıp cansız ortama iade edilmesi ve bitkilerin kullanımına sunulması, ayrıştırıcılar sayesinde olur. Öylece ekosistemde su ve azot döngüsü gibi, kimyasal madde döngüsü de oluşur. Her şey kaynağına ve ilk haline döner. Şöyle de söyleyebiliriz: Toprak ve sudaki bitki ve hayvan artıklarını kimyasal olarak parçalayan bu gözle görülmeyecek kadar küçük mikroorganizmalar olmasa, bir süre sonra bitkiler gerekli inorganik maddeleri bulamadığından büyüyemez. Ve o yüzden hiç bir canlı da yaşayamaz. Yani bu ayrıştırıcılar olmasa, dünyada hayat olmaz.

Dünya ekosistemi iki kuşakla çevrilir: Üstte güneşten gelen enerjiyi toplayan yeşil kuşak, onun altında ise

kahverengi kuşak yer alır. Organik maddeler, ölüm olayı ile, yeşil kuşakla iç içe geçmiş olan kahverengi kuşakta toplanır. Sonra bu cesetler, toprakta mikroorganizmalar tarafından ayrıştırılarak, yeşil bitkilerin kullanabileceği inorganik, cansız maddelere dönüşür.

YAŞAMIN HAMMADDELERİ: CANSIZLAR

Canlılar, cansız madde olmadan yaşayamazlar. Cansız doğada kimyasal elementlerin iki büyük deposu var: Taşküre ve atmosfer. İnorganik maddelerin çoğu taşkürede (kaya ve toprakta), hidrojen ve oksijen suda, karbon ve azot gibileri de atmosferde bulunur. Bu kimyasal maddeler her canlının yaşamı için gereklidir. Ancak bitkiler tarafından alınıp değişikliğe uğratılmadan, diğer canlılarca kullanılamazlar. Canlıların en çok ihtiyaç duyduğu kimyasallar karbon, oksijen ve hidrojen; canlılık molekülü denilen karbonhidrat, protein ve yağlar, işte bu üç inorganik (cansız) maddenin, canlılarda bin bir şekilde biraraya gelmesiyle ortaya çıkar. Çok şükür ki her üç madde, suda ve havada oksijen ve karbondioksit olarak bol miktarda bulunur. İnsanın ihtiyaç duyduğu diğer cansız maddeler arasında azotu, fosforu, potasyumu, kalsiyumu, magnezyumu ve kükürdü sayabiliriz. Dokuların oluşması ve inorganik maddelerin sentezlenmesi için bunlar da gerekli. İlginç bir nokta, toplumsal yaşamda çok değerli olan altın, organizmalar için pek gerekli değil. Ne yararı var ne de zararı.

CANLI KÖKENLİ KİMYASALLAR

Organik maddeler, karbonhidrat, protein, yağ ve türevlerinden oluşur. Bunlar inorganik kimyasalların (cansız maddelerin) canlı bedeni içinde sentezlenmesiyle üretilmiş büyük boyda moleküllerdir. Dünya ekosisteminde bütün organik moleküllerin temel çatısı karbon atomlarıdır.

Organik maddeler yalnızca canlı dokularda bulunmaz. Ölü bitki, hayvan ve insan artıklarında da bulunur. Ve ayrıştırıcılar tarafından parçalanarak, yeniden cansız maddeye dönüşür. Öylece doğadan ödünç olarak alınan maddeler, sonunda yine doğaya geri verilir.

FİZİKSEL VE KİMYASAL ÇEVRE

Ekosistemin cansız ortamı sadece inorganik ve organik maddelerden ibaret değildir. Çeşitli fiziksel ve kimyasal koşullar, ortamı kendine göre etkiler. Çevredeki ısı, ışık, yağış, nem miktarı, rüzgâr ve su hareketleri gibi fiziksel özellikler, orada yaşayan canlıların türlerini, sayılarını ve çevresiyle uyumlarını büyük ölçüde belirler. Kutuplarda aslana rastlama olasılığı bulunmadığı gibi, Kongo ormanlarında da penguen görülmez.

Başta da söylediğimiz gibi dünya ekosistemi birbiri ile ilintili, her biri diğerini tamamlayan çeşitli öğelerden oluşan bir bütün. Doğu felsefelerinde

veya mistik ekollerde ileri sürülen evrenin birliği görüşü, günümüz ekolojileri tarafından da paylaşıyor. Ekoloji açısından her ekosistemde, canlı ve cansız varlıklar üç temel işlemlerle birbirine bağlanırlar. Doğanın çeşitli elemanlarını tek bir bütün halinde toplayan bu ilişkiler; enerji akımı (besin zinciri), kimyasal madde döngüleri ve yaşayan canlıların doğal nüfus denetimleridir.

SİSTEMİN İŞLEYİŞİ

Dünya ekosistemi Güneş enerjisi ile çalışır. Güneş enerjisinin bir kısmı bitkiler tarafından fotosentez yoluyla besin enerjisine çevrilir. Bitki bu enerjinin bir kısmını kendi büyümesi için, diğerini de solunumu için harcar. Tüketiciler, bitkiyi yedikleri zaman, bitkideki enerjiyi kendi bedenlerine almış olurlar. Aldıkları enerjinin bir kısmını kendi yaşamları için kullanırlar. Enerjinin bir kısmını da, onları yiyen tüketicilere aktarırlar. Ölen bitki ve hayvan bedenlerindeki enerji de ayrıştırıcılar tarafından kullanılır. Güneşten başlayan enerji akımı, her durakta, özellikle canlı varlıkta sürekli değişimlere uğrar. Ekolojiye göre Güneşten başlayan bu enerji akımı tek yönlüdür. Kullanıldıkça canlılardan çevreye ısı halinde yayılır. Oysa Bizim Celselerimiz'den biliyoruz ki, Güneş de verdiğini ustalıklarla geri alır. Yani güneş enerjisi de, dünyada depolanıp kullanıldıktan sonra, yine geldiği yere, kaynağına döner. Ama bilim henüz

bunu kanıtlamış değildir.

Yine bir ekosistemde kimyasal maddeler, toplam miktarları değişmeden, sistem içinde devir yaparlar. Su; buharlaşır, bulut olur ve yine yağmur olarak yeryüzüne iner. Cansız maddelerden alınan elementler, canlı dokularda sentezlenip organik maddeye dönüştükten sonra, ölüm olayı ile toprağa döner ve ayrıştırıcılar tarafından yine cansız (inorganik) maddelere dönüştürülür.

Diğer taraftan bitki ve hayvan nüfuslarının denetlenmesi, sistemin bütünlüğünü ve devamını sağlar. Her canlı üreme gücünün elverdiği oranda çoğalsaydı, yani başka canlılar tarafından sayıları belli ölçüde sınırlanmasaydı, doğada denge diye bir şey kalmazdı. Ve o zaman doğal dengeden söz edilemezdi. Örneğin sineklerin çoğalması, diğer varlıklarca engellenmeseydi, 1-2 yılda sinekler dünyayı kaplar ve yeryüzü yaşanmaz hale gelirdi.

İNSAN FAKTÖRÜ

Ekosistemdeki varlıklar arasında düzeni bozacak tek etken, ne yazık ki insan!

Nitekim insan havayı, denizi, toprağı kirleterek, kendine zehirli bir ortam hazırlıyor. Ozon tabakasını delerek, Güneşin ozon tabakası tarafından süzülen morötesi kanser yapıcı zararlı ışınlarına karşı kendini korunmasız hale getiriyor.

Ormanları yakıp keserek, toprak kaymasına, hava kirliliğine ve kuraklığa yol açıyor. Aşırı nüfus artışı ile doğal ve toplumsal dengeleri zorluyor.

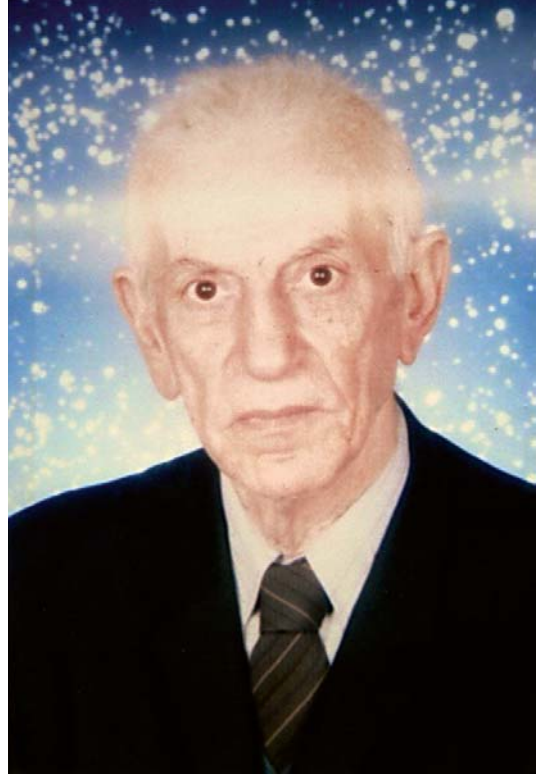
Bencilliği ve çıkarıcılığı yüzünden hem kendi kuşağına, hem çocuklarına ve torunlarına, hem de tekrar dünyaya gelmesi halinde kendi geleceğine kötülük ediyor. Ancak bilgisizlikten ve sevgisizlikten kaynaklanan bu yanlış gidiş, eğitimle düzeltilebilir. İnsan, kendi hakkında, çevresi ile ilişkileri hakkında, neden yaşadığı ve nasıl yaşaması gerektiği hakkında, yaptıklarından da ders alarak bilinçlenebilir. Ve bundan böyle daha akıllı ve sorumlu bir şekilde davranabilir.

Ekosistemdeki her eleman, belli bir program içinde, düzeni korumaya memur edilmiştir. Tanrı, insanı bir yönüyle serbest bırakmakla, düzeni riske etmiştir. Onu da akıl vererek ve zaman zaman da gülyüzlüler kanalı ile yol göstererek sigorta altına almıştır. İnsan, düzeni bozdukça zararını yine kendi çekecek, sonunda düzene uymayı yeğleyecektir. Çünkü görecektir ki düzen insanın ve tüm varlıkların hayrına kurulmuştur. Her şey inceden inceye hesap edilmiş, doğal dengeler oluşturulmuş ve hiçbir şey şansa bırakılmamıştır. Öyleyse dünyada yükselmek, arınmak ve birliğe ulaşmak için bulunan ve O'na benzeme yolunda olan insan da aynı yolu izlemelidir.

Son söz: Dünya ile kumar oynanmaz.

Adı
İbrahim

Soyadı
Asil

Güngör Özyiğit, Psikolog

Yaşam biçimi ve karakteriyle ismi birebir örtüşen kişilere eskiler "ismi ile müsemma" derler.

İbrahim ağabeyin hem ismi hem de soyismi, onun yaşamı ile özdeş olmuştu. İnanıcı, teslimiyeti, vermekten usanmayan cömertliği, rızkını herkesle paylaşmasıyla semavi dinlerin atası ve ortak paydası Hz. İbrahim'e benziyordu. Kibar, zarif, nezaketle incelmış davranışlarında manevi bir potada pişmiş, olgun, rafine bir ruhun asaleti kendini gösteriyordu.

Kırk küsur yıl önce, şimdi rahmetli olan değerli kardeşim Çetin Ener'in Sevgi

Dünyası'nda "Beş Basamakta Örnek İnsanlar" yazı dizisine "Hayatta rastladığım en büyük insanlardan biri" diyerek İbrahim ağabey ile başlaması boşuna değildi. Çetin kardeş onun karda kışta yolda kalmışları arabasına alıp kentin en uzak köşelerine götürüşünü, fakirlere yardım edişini, büyük küçük ayırmadan herkese hizmeti iş edinişini ve bunu gösteriden uzak, sonsuz bir alçakgönüllülükle yapışını dile getirir. O denli küçülüşünü de, o kadar büyük oluşuna bağlar.

1925 yılında Mardin'de doğan İbrahim ağabey, küçük yaştan itibaren Kadim

Süryani Medresesinde manevi bir eğitimden geçer. Yaz tatillerinde dededen gelen kuyumculuğu sürdüren babasının dükkanında çalışır. Orta okulu bitirir ve 13 yaşında mesleğinin kalfası olur. Yıllar sonra Ticaret Bakanlığı tarafından New York fuarına 6 Türk sanatkârından biri olarak gönderilir. Öylece ülkemizin en değerli el sanatçılarından arasına seçilerek onurlandırılır. Amerika'ya gideceğini öğrenir öğrenmez İngilizce çalışmaya başlar ve New York'a vardığında, orada tek başına yaşayacak kadar meramını anlatabilecek durumdadır. Kendisi Türkçe'den başka Arapça ve Süryanice de bilir. New York'ta o zamanlar kimsenin girmeye cesaret edemediği Harlem'deki zenci mahallesine gider, oradaki fakir, itilmiş, dışlanmış insanlarla ilgilenir, onlarla insanca, sıcak bir iletişim kurar. Yine New York'ta bir göz muayenesinden geçtikten sonra doktorlar hayrete düşer, aralarında konsültasyon yaparlar ve "Biz böyle bir gözle ilk kez karşılaştık" derler.

Yıllar sonra vesikalık resim için İstanbul'da bir fotoğraf çektirir. Resimleri almak üzere adamını gönderdiğinde, resimlerin bozuk çıktığı tekrar çekilmesi gerektiği söylenir. İbrahim ağabey yeniden fotoğraf çektirir. İkinci defa da fotoğrafların bozuk çıktığı söylenince İbrahim ağabey merakla kendi gider ve resimleri görmek ister. Başının ve yüzünün etrafında, aurasına onlarca ışıklı toplar (orblar) ve alnının üstünden geçen bir hâle olduğunu görür. Gayreti doğrudan ve iyide olanların yüzünün nurlu olacağını, ışıklar saçacağını, ya da doğruların gözle görülmeyen orduları olacağını fotoğrafçı nereden bilsin?!..

ANILARDAN BİR DEMET

İbrahim Asil'in aramızdan ayrılışının gecesinde, diğer kardeşlerimiz için de yaptığımız gibi, onun 40-50 yıllık dostları olarak toplanıp, onunla ilgili anılarımızı paylaştık. Öylece onu hayırla anmış olduk.

60'lı yılların ortalarında Dr. Refet Bey, rahmetli Vedia Hanım ve ben yüzük siparişi vermek üzere Kapalıçarşı Çuhacı Han'daki İbrahim Asil'in dükânına girdik. O zaman "Dünya Sevgi Birliği Derneği" olarak ilkelerimiz, yükselmenin 5 esası (iyilik, doğruluk, çalışmak, bilgi, sevgi) onun çok ilgisini çekti. Bize yüzüklerimizi yaparken, aynısından bir tane de kendisine hazırlamış. Kısa süre sonra aramıza katıldı. Ve pek çok davranışı ile hepimize özenilecek bir örnek oldu. Uçan Daire Grubunun başkanı olarak birlikte yaşadığımız deneyimler, onun özel bir insan olduğunu bize gösterdi.

Televizyonların devreye girmesiyle tiyatroların krize girip bir bir kapandığı bir dönemde bizim TİFAŞ şirketinin kurduğu "Beş Basamak" tiyatrosu da zor zamanlar yaşadı ve büyük bir borç yükü altına girdi. İflas edip o yükten kurtulacak yerde, geçmişimizde kara bir leke bırakmamak için borçları ödeme yolunu seçti. İşte İbrahim Bey, o zor dönemde sürece önderlik ederek grubu dar geçitten ustalıklarla geçirmekte en büyük rolü oynadı. İbrahim ağabey 20-22 kişiyi haftada 4-5 gece toplayarak, gelirken "Allah'ın Nimetleri" dediği yiyeceği içeceği getirerek, para toplayarak, borçları bir bir ödeyerek 4-5 yıl içinde erittik. Ve işin içinden yüzakıyla çıktık.

İşte o dönemle ilgili bir anı: 60.000 liralık bir senet, protesto edilmeye bir gün kalmış. İbrahim ağabey Ahmet Kayserilioğlu ve rahmetli Jale Gizer'i ertesi gün için dükkânına çağırıyor. Yemekler yenilip çaylar içiliyor. O arada dükkâna gelen herkese bu senet olayı anlatılıyor, saatler ilerliyor. Ve bu iki arkadaş artık gidelim diye kalkmak istediklerinde İbrahim Bey tarafından "biraz daha oturun diyerek" oturtuluyor. Artık umutlar sönmek üzereyken senedin protesto olmasına yarım saat kala dükkâna bir bey giriyor. İbrahim ağabey her gelene yaptığı gibi, ona da senet olayını anlatıyor. Adam senedin kime ciro edildiğini öğrendikten sonra, cebinden telefon defterini çıkarıp ilgili kişiyi arayarak, derhal bankadaki senedi geri çekmesini, borçlu arkadaşların bunu taksitle ödeyeceklerini ve kendisinin de kefil olduğunu bildirerek olayı çözüyor. Arkadaşlar da dükkâna çağırılmalarının ve o kadar bekletilmelerinin hikmetini anlamış oluyorlar.

Can kardeşim Ahmet'in eşi Şule ile birlikte tanık oldukları ilginç bir olay: 70'li yıllar, Tünel'deki lokalimizde toplanıyoruz. O gün erken gelmelerini isteyen İbrahim ağabeyle buluşmak için geliyorlar. Binaya çok yaklaştıkları bir yerde İbrahim ağabeyin karşıdan ters yöne doğru hızla gittiğini görerek yanlarından geçerken "İbrahim ağabey nereye?" diye soruyorlar. O da "siz gidin ben birazdan geleceğim" diyerek hızla uzaklaşıyor. Apartmana girip kapıyı çaldıklarında ne görsünler? Kapıyı İbrahim Bey açıyor. Şule hayretle "Aaaa.. - Siz ne zaman geldiniz?" diye geriye çeki-

liyor. İbrahim ağabey her zamanki çocuksu haliyle kıkır kıkır gülererek "Bu akşam geldim" diyor. Böylece bu iki kardeşimiz, İbrahim Bey'in şahsında "dedublu man" yani çift bedenlenme olayına tanık oluyorlar.

Onun dükkânı aynı zamanda bir dergâh gibiydi. O bir gönül kuyumcusu, ruh simyacı olarak, altın almaya gelenlerin özlendeki altını ortaya çıkarmaları konusunda onlara yardımcı oluyordu. İkranda sınır tanımıyordu. Her gelene çay, kahve, meşrubat... Öğlen gelenlere kebab, çocuğu olanlara çikolata vererek uğurluyordu. Öylece iyiliğin ve vermenin canlı örneği olarak onları iyiye ve güzele özendiriyordu.

Seyhun kardeşimiz bir gün onun dükkânında iken hanımlardan birinin bir mücevher setine bakarken, bir parçayı gizlice aldığını gören oradaki bir başka hanım da küçük bir kağıda bunu yazarak İbrahim beye verir. Az sonra o hanım vedalaşarak dükkândan çıkar. Olayı gören hanım "İbrahim Bey sizi yazdığım kâğıtla uyardım, o giden hanım mücevherlerden birini gizlice aldı, gitti" demesi üzerine: "Sâkin olun kardeşler demek ki ihtiyacı vardı" der. Seyhun hanım asalet kokan bu davranışı hayranlıkla izler, örnek alır. Ve daha sonra yaşadığı benzer bir olayda aynı davranışta bulunur.

Yoga öğretmeni Erol Yurderi kardeşim, birkaç yıl önce hastalığında kendisini ziyaret ettiklerinde artık eskisi gibi konuşamamasına ve insanları tam olarak tanıyamamasına rağmen misafirlerin tabağındaki

yiyecekler bittiğinde, İbrahim ağabeyin hemen hizmet eden hanıma işaret ederek boş tabakları doldurmasını istediğini anlatmıştı.

Yine bir başka gün bazı arkadaşlar İbrahim Bey'in arabasıyla bir göreve gidiyorlar. Şakır şakır yağmur yağıyor, silecekler çalışmıyor, ayna kırık İbrahim ağabey yanındaki camı açıp başını dışarı çıkararak arabayı kullanıyor ve tabii ki 30-40'la gidiyor. Derken arkasındaki araba yanlarından geçerken, şöför bir de okkalı bir küfür savuruyor. İbrahim Bey derhal arabayı kenara çekip dışarı çıkarak secde ediyor ve o kişi için bağışlanma diliyor. Elbet ki bu, normal insan ölçülerini aşan bir davranış. Ama onu özel kılan, ona asalet kazandıran da bu tür sırdışı davranışlar değil mi zaten?!

Onun, başbaşa olduğumuz uçan daire nöbetlerinde, hasta olanlar için, darda kalanlar için nasıl gönülden ve gözyaşlarıyla dua edişini hayranlıkla izlemiştir. İbrahim ağabey bütün bu erdemleri yanında son derece espirili, mizah duygusuna sahip biriydi. Birgün dükândayken saf bir adamcağız geldi ve kuyumcu terazisini göstererek "Bu terazi hassas mı İbrahim Bey?" diye sordu. İbrahim ağabey o çocuksu gülümseyişi ile "Tabii ki, biz bununla kavun, karpuz tartmıyoruz" diyerek başta soruyu soranı olmak üzere hepimizi güldürdü.

Kimseye en küçük bir yük yüklemek istemeyen İbrahim ağabey, son yolculuğunda uğurlanmak üzere biz dostlarına kış ortasında bir bahar gününü seçmişti. Geçtiğimiz

25 Şubat günü Kozlu Süryani Kilisesinde yapılan cenaze töreninin sonunda, ona çok iyi bakan yeğeni Lolita Asil hanım, duygu yüklü bir konuşma ile herkesin gönül telelerini titreştirdi. Özetle şunları söyledi:

"Küçük yaşta yaşadığım anne, daha sonra da baba kaybının acısını, amcamın şefkat pınarı kalbi ve yumuşacık, koruyucu elleri sayesinde aşabildim. Onun sıcak ilgisi, sarıp sarmalayan sevgisi ve sonsuz vericiliği bana yeniden hayat verdi. Bu sözlerle ne demek istediğimi hayatlarında bir şekilde onunla tanışmış olanlar gayet iyi anlayacaklardır. Böyle bir amcam olduğu için Yüce Yaradanıma şükrediyorum."

Gerçekten Yaradan'ın insanlara, onu tanıyanlara sunduğu bir ikramdı o. İnsanları, tüm canlıları ve cansızları ayırmadan, kayırmadan, fark gözetmeden, koşulsuz olarak sever ve Yunus'un dediği gibi Yaradan'dan ötürü yaratılanı hoşgörürdü. Gösterişten uzak, sade yaşamı ile geçici değerlere değil, kalıcı değerlere dikkati çekiyordu. Dünya onun için bir bekleme yeri, göğe bakma durağı gibiydi. Gündüzlerini hayırlarla, iyiliklerle oya gibi işledi. Geceleri gözyaşları içinde dua etti, derini gören gözlerini gökyüzüne dikti. Orada "Yüce dostlar" dediği uzaylıları izledi, gözledi. Ve artık arkasında örnek alınacak tertemiz bir hayat bırakarak, dostlarının sevgisiyle, dualarla, çiçeklerin eşliğinde ebedi yolculuğuna uğurlandı. "Yüce dostlar" la buluşmak üzere geldiği yere, göklere geri döndü...

Kadıköylülerin “Sevgi ve Hizmet Adamı” olarak adlandırdıkları, sevip benimsedikleri **Bir Gönüllü**

İnal Aydınoglu İle Söyleşi

Derleyen: Nihal Gürsoy

Nihal Gürsoy: Sayın İnal Aydınoglu, çeşitli merkezlerde verdiğiniz kurslardan, Büyük Kulüp Topluluğu için yapılanlara son haftalarda katılma fırsatı buldum. Ayrıca Gazete Kadıköy'deki yazılarınızı ilgiyle okuyorum. Öncelikle şunu söylemek isterim, yaşam tecrübelerinizin, deneyimlerinizin bolluğu ve sizin onlardan süzerek çıkardığımız gerçekler, samimi ve sıcak söyleminizle birleşince dinleyenler üzerinde son derece besleyici, birleştirici ve rahatlatıcı bir etki oluşturuyor. Sanırım bu nedenle insanlar sizi

çok çabuk benimsiyor ve girdiğiniz her ortamla bütünleşiyorsunuz.

İnal Aydınoglu: Teşekkür ederim. Ben de dikkatiniz, çok iyi bir dinleyici olduğunuz için size teşekkür ederim.

Nihal Gürsoy: Bize biraz kendinizden söz edebilir misiniz?

İnal Aydınoglu: 18 Ekim 1941'de Gaziantep'te doğdum. İlkokul, Ortaokul ve

Ticaret Lisesini orada bitirdim. Üniversite için İstanbul'a geldim. İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi'nin ilk öğrencilerinden biri oldum. Çalışarak okudum. Hayatımın zorlu bir gençlik dönemi olduğunu söyleyebilirim. Biz altı kardeşiz, bunlardan üçü kız. Babam, biz henüz çok küçükken başka bir hanımla evleniyor, annemi ve bizleri terk ediyor. Annem, çok güçlü bir kadındı, hepimizin sorumluluğunu üstlendi. Bu arada annemin babası, dedem de hep arkamızda oldu, maddi ve manevi olarak. Hepimiz okuduk, ortaya çıktık.

Nihal Gürsoy: Peki, babanızın sizden sonraki yaşamı hakkında bilgi sahibi olabildiniz mi? Yoksa tamamen mi kopty ilişkiniz?

İnal Aydınöglu: Hayır, tamamen kopmuş değildik, kendisinin haberlerini alıyorduk ama o farklı bir hayat kurmuştu. Zamanla kanıksadık. Bizim oralarda olur böyle şeyler 1961 yılında babamın diğere eşinden olan çocuklarıyla da tanıştık. Dört kız, iki erkek kardeşimiz de o evliliğinden var. Çok mükemmel, çok terbiyeli insanlar. Görüşüyoruz ve birbirimize çok derin saygı duyuyoruz.

Nihal Gürsoy: Bu zor şartlar içinden çıkmayı başararak bugün olduğunuz yere gelmek kolay olmasa gerek. Başarılarınızın altındaki en önemli etken ya da ivme nedir sizce?

İnal Aydınöglu: Bir defa hayata pozitif yaklaşacaksınız. Güzel düşüneceksiniz, enerjinizi doğru kullanacak, yaptığımız işi ve çevrenizdeki insanları severek, sayarak, yapabildiğinizin en iyisini yapmaya çalışacaksınız. Bir de özünüzle sözünüz bir olacak, bu hayatın her alanında çok önemli, Ben, iş ararken ticarete atıldım. Kendi işimi kurdum fakat

önümde askerlik dönemi vardı ve askere gittim. Tabii uzak kaldım işimden, yeterince takip edemedim, ancak tecrübesizlikten kaynaklanan hatalarım da oldu, neticede işim bozuldu. İnsan, kayak sporunu yapmayı öğrenirken defalarca düşer, kalkar. Fakat başaracağına inanarak, yaptığı hatalardan öğrenerek denemeye devam ederse sonunda usta bir kayakçı olur. Ben de ticaret hayatında ustalasıncaya kadar defalarca düştüm, kalktım. Tecrübe edinmeden başarmak çok zor. Bu hayatın doğasında var.

Nihal Gürsoy: İnşaat ve emlak işleriyle uğraşıyorsunuz değil mi?

İnal Aydınöglu: Uğraşıyordum. Pek çok şirketler kurdum, geliştirdim, yürüttüm. İşlerime önem verdim ama iki yıldan beri ticareti bıraktım, artık yalnızca hobilerimle meşgulüm, hem de günde en az 12 saat. Ticaretle uğraştığım dönemlerde ise her zaman aileme, yakınlarıma, dostlarıma ve insanlara zaman ayırma çabası içinde olmuştum. Kendimi birey olarak da sürekli geliştirmeye ve yükseltmeye çalıştım. Çok güzel yaşadım, başka insanların yaşamlarına karşı da hep duyarlı oldum, olumlu katkılarda bulunmaya çaba sarfettim. İşiniz, varlığımız, adınız büyürken bu büyümeyi iç dünyanızda da gerçekleştirebilirseniz gerçek başarıya ulaşsınız. Ruhsal, sosyal, duygusal, fiziksel ve fikiysel bir denge içinde gelişen bir başarı gerçektir. Bir insan için en tehlikeli şeylerin para ve şöhret olduğu söylenir. Her ikisini de taşımak gerçekten çok güçtür. Para ve zenginlik sizi daha çok vermeye, paylaşmaya, daha cömert olmaya yönlendirebiliyorsa bir değer ifade eder ve gerçek zenginlik budur. Aksi takdirde cebi dolu, pinti, hasis, sevimsiz bir insan görüntüsü verirsiniz. Şöhret ve unvanlar ise, doğruluğunuzu, dürüstlüğünüzü, iyi

ahlâkınızı, sevginizi, esirgemezliğinizi yansıtabiliyorsa saygın olur.

Nihal Gürsoy: Çok güzel ifade ettiniz. Bir de sizin "Gönüllü" olarak sosyal sorumluluk projelerinde adınızdan sıkça söz edilen bir iyiliğiniz olmuş durumda. İş yaşamınızın ve yoğun temponuzun dışında oldukça önemli kulüp, dernek, vakıf, üniversite gibi yerlerde fonksiyonel ve aktif bir biçimde görev yapıyorsunuz. Zannedirim ki, artık kendinizi sadece "gönüllü" olarak adlandırıyor ve yaşam amacınızı bu yolla gerçekleştirdiğinize inanıyorsunuz. Bu ilgi nasıl başladı ve hangi projelerde yer aldınız?

İnal Aydınoglu: Doğrudur. Az önce söylediğim gibi gençlik yıllarımda bir mücadelenin içindeydim. Hayatımı kurmaya çalışıyordum. İflas sonrası Kadıköy'de emlak komisyonculuğu işine başlamıştım. O sırada Suadiye Lions Kulübü henüz kurulmuştu. Pek çok girişimci iş adamı ve profesyonel bu kulübe üye olmaya başlamıştı. Ben de, böyle bir kulübe üye olarak geniş bir çevreye sahip olabilirim ve işlerim açısından avantaj elde edebilirim düşüncesiyle katıldım. İşlerim açısından pek bir şey elde edemedim. Fakat gönüllü olarak, karşılık beklemeden hizmet etmenin ne demek olduğunu gerçek anlamıyla orada kavradım ve öğrendim. Bu, yaşamımda elde edebileceğim, öğrenebileceğim en zengin deneyimlerden biriydi. Bir birlik oluşturarak, projeler geliştirmek, motive ve organize olarak belli bir disiplin ve doğru metodlarla diğer insanların yararına hizmet eden hayırlı işler yapmak gerçekten büyük bir mutluluk ve sevinç kaynağıydı. Ayrıca şunu belirtmek isterim, bu gerçekten kutsal bir görevdir. Allah, bize kısmet ettiği şeyleri, parayı, malı, mülkü, zamanı, enerjiyi, sağlığı başka insan-

larla da paylaşalım, hizmet edelim diye verir. Hiçbir şeyi hepsi sizin olsun, sahiplenin, biriktirin diye vermez. Özellikle sevdiğimiz, değer verdiğimiz şeyleri paylaşmamızı ister.

"Âl-i İmran Suresi'nde: "Sevdiğiniz şeylerden vermedikçe, gerçek iyiliğe ulaşamazsınız" buyrulur. Her insanın, başka insanlar için yapabilecek, paylaşabilecek şeyleri vardır. İnsanlar içlerindeki zenginliği ancak hizmet ederek ortaya dökebilirler. Bunu yapabilenler en büyük iyiliği de kendilerine yaparlar. Tanrı'nın ışığı yollarını aydınlatır. Sevgi, neşe ve mutluluk içinde yaşarlar.

Nihal Gürsoy: Sizce gönüllü hizmetlere katılmanın asgari koşulu nedir?

İnal Aydınoglu: İnsanlar kendileri veya ne yakınları için ağır sorumluluklar taşıırken bunu başkaları için de gerçekleştirebilmeleri çok zordur. O nedenle benim de kurucularından olduğum KASDAV Gönüllüleri, Gönüllü Yönetmeliği'ne göre, KASDAV gönüllüsü olabilmenin koşulu, "Kadıköy'e hizmet için ayıracak zamana, maddi ve manevi olanaklara sahip bulunmak" şeklinde belirlenmiştir. Evinde hastası olan, ailesinin veya kendinin geçimi için yoğun çalışma gereksinimi bulunan, akrabalarına, çocuklarına ya da torununa bakma, ilgilenme sorumluluğu ile zaman ayırma mecburiyeti içinde olan kimselerin kendi yakınlarının ihtiyaçlarını karşılamadan KASDAV Gönüllüsü olmaması gerekir.

Bir Cuma günü Hz. Muhammed etrafındaki cemaatle birlikte namaza giderken, bıçkın bir delikanlı yanlarından hızla geçip gider. Topluluktan sesler yükselir. "Şu beynamaza bakınız, Cuma namazı vaktinde dönüp de camiye bakmadı bile" derler. Hz.

Muhammed, hemen müdahale eder. "Dokunmayın ona, onun gittiği yer bizimkinden daha hayırlıdır. O, ailesinin rızığı için koşuyor" buyurur.

Nihal Gürsoy: Siz de kendi yaşamınızda aynı yolu mu izlediniz?

İnal Aydınöğlu: Ben ilkokul, ortaokul, lise, üniversite hep çalışarak okudum. Şimdi kendimi bilgi, birikim ve deneyimlerini paylaşmak isteyen bir "Gönüllü" olarak adlandırmak ve öyle yaşamak istiyorum. Özellikle şunu da belirtmek isterim ki, hayat toplamak ve dağıtmak üzere iki bölümden oluşur. Gençken, kendimin ve ailemin geleceğini oluşturmak yolunda çabalar sarf ettim. Çok şükür hâlâ çalışabiliyorum ama artık enerjimi, zamanımı ve imkânlarımı çok daha özgür bir biçimde, başka insanlara hizmet için kullanma tercihinde sahibim. Günde en az on saatimi gönüllü hizmetler için zevkle, sevinçle hiçbir karşılık beklemeden kullanıyorum. Yakın gelecekte 14-15 saatlik günlük çalışmalarımın tümünü gönüllü olarak sürdürmeyi planlıyorum. 18-35 yaşları arasında iken de günde on dört-on beş saat çalışıyordum ama bir tek dakikası gönüllü değildi. Tek düşüncem ekmek parası, evimin kirasını ödemek ve yaşama tutunmak idi. Ne zaman ki artık geçimimi sağlayabildiğimi fark ettim, gönüllü olarak çalışmalarımı da başladım. Amacım sadece sevgiyle hizmet edebilmek, çünkü sevgisiz hizmet, hizmetsiz sevgi hedefe ulaşmaz.

Nihal Gürsoy: Bir zamanlar Kadıköy'ün her mahallesinde gönüllülerden oluşan ve yoğun hizmetler veren KASDAV'la ilginiz nasıl başladı, başka hangi hizmet kuruluşlarında görev aldınız?

İnal Aydınöğlu: Kadıköy Belediye Başkanı Sayın Selami Öztürk önderliğinde meclis üyeleri 1995 yılında KASDAV isimli bir vakıf kuruyorlardı. Politikayla hiç uğraşmadığım halde beni de aralarına aldılar. Daha sonra Sayın Başkanımızla birlikte KASDAV Gönüllüleri'ni kurduk. Yine Selâmi Bey'le birlikte Kadıköy Gazetesi'ni çıkardık. Biliyorsunuz hâlen gazetede yazıyorum. Ayrıca 21. Yüzyıl Eğitim ve Kültür Vakfı, Türk Lions Vakfı, Türk Böbrek Vakfı, Türkiye Korunmaya Muhtaç Çocuklar Vakfı, Türk İşitmeyi Koruma Vakfı, Göz Nuru Koruma Vakfı, Türk Kalp Vakfı... Hepsinde uzun yıllar hizmet ettim. Kimisinde kurucu, kimisinde mütevelli üye olarak görev yaptım. Lions'da 1989-1990 yıllarında Genel Yönetmenlik, 2003-2004'de Türkiye Başkanlığı gibi görevlerde bulundum. Lions'da çok sayıda etkinlik yapılır, hepsi gönüllü katılımlarla gerçekleşir.

Kadıköy ve Ataşehir Emniyet Müdürlüğü Dernekleri'nin yöneticisiyim. 26 yıldan beri Kadıköy Kaymakamlık Vakfı'nın mütevellisi idim. Hemşehrilerim olan Türkiye'deki Gaziantep'li'leri aynı çatı altında toplayarak Gaziantep'li Federasyonu'nun kurucu başkanlığını yaptım. Şimdi ise hayatımı adayaçağım yeni bir Vakıf kurduk. Henüz iki yıl oldu. Gönüllü Hizmet Vakfı. Bu bir aile vakfı, eski bir ortağım, ben ve ablamdan oluşuyor. Vakıf olarak, Kurtköy'de bir Fen Lisesi yaptık, bu yıl eğitim başlayacak. Ataşehir'de büyük bir kültür merkezi yapıyoruz. Bu vakfın misyonu ve yaptığı işler umut ediyorum ki Türkiye'deki hayırseverlere örnek teşkil edecek. Kamu ile hayırsever işbirliğini örnekleyecek. Kültür merkezinin kaba inşaatı bitti, dört aya kadar dış cepheyi de tamamlayıp teslim edeceğiz. İçini de Ataşehir Belediyesi

yapacak. Geçen ay, Çorlu'da Endüstri Meslek Lisesi yapmak için Sayın Tekirdağ Valisi ile bir görüşme yaptım. Hedefimiz her yıl en az iki adet olmak üzere, kalıcı ve büyük projeleri hizmete sunmak. Okan Üniversitesi'nde ve Marmara Üniversitesi'nde gönüllü olarak dersler ve konferanslar veriyorum. Marmara Üniversite'nde Sivil Toplum Kuruluşları için üst düzey yöneticiler yetiştirecek bir merkezin ve yüksek lisans programının kurulmasına öncülük yaptım.

İnanın, hizmet alandan çok vereni mutlu ediyor. Sevilmek istiyorsanız, önce seveceksiniz. Sevgi ve saygı, güven ve inanç içinde yaşamak istiyorsanız, bu ortamı yaratmak sizin görevinizdir. Kendinize hiçbir karşılık beklemeden vermeyi, sevmeyi, güvenmeyi, takdir etmeyi, paylaşmayı hedefleyen bir yaşam kurunuz. Sevmek ve vermek insan olarak elde edebileceğiniz en zengin deneyimleri sunar. Bu deneyimleri yaşamınıza katınız. Dünya'da istemek ve beklemek kadar zor bir şey yoktur. Ben son sekiz yıldır kendimi cömertlik konusunda eğitiyorum. Daha çok verebilmek ve gerçek anlamda cömert olabilmek için çalışıyorum. Bütün arzum ve isteğim budur. Aynı duyguyu başka insanlara da yansıtabilmek için dersler veriyorum. Herkes daima verebilen tarafta olsun, veren elin, alan elden hayırlı olduğunu görebilsin, gerçek özgürlüğün ve mutluluğun farkını yaşayabilsin.

Nihal Gürsoy: 12 yıldan beri Kadıköy Belediyesi Brifing Salonu'nda, 5 yıldan beri Büyük Kulüp'te sekiz aylık kurslar verdiğinizi öğrendim. Sizi dinleyenlerin ve tanıyanların saygı ve sevgisini fazlasıyla hak ettiğinizi düşünüyorum. Anlatma biçimi olarak da kendi günlük yaşam deneyim-

lerinizden elde edilen tecrübelerden hareket ederek, sade ve samimi bir biçimde temel gerçekleri vurguluyor, örnekliyorsunuz. Peki, bu konularda sizin kendi yaşamınızda iz bırakan rehberleriniz oldu mu?

İnal Aydınöğlu: Olmaz mı? Öncelikle büyümemiz ve yetişmemizde hep arkamızda olan annemin babası, dedem, Ali Usta ilk sırada gelir. Hizmet tutkusu onun genlerinden tüm ailenin içine işlemiştir. Mahallesinde çok sevilir, sayılırdı, herkesin yardımına koşardı. Hayırseverliği neredeyse efsaneye dönüşmüştü. Haftanın üç dört günü camiden eve caminin takunyalarıyla dönermiş. Ayakkabılarını ihtiyacı olan birine verirmiş mutlaka. Küçük bir çocuktum, bir gün, hakaretler yağdırarak birbiriyle yumruklaşan iki gence rastladık. Dedem hemen aralarına girdi onları yatıştırdı, sakinleştirdi. Nasihatte bulundu ve her şey yoluna girdi. Bunu sağlayan neydi biliyor musunuz? Onun sevgi, barış ve birlik duygusuna olan inancı... Mahallenin en sözü geçeniydi ve içine girdiği her ortama huzur verirdi.

Ayrıca eğer farkına varabilirsek etrafımızdaki olaylardan ve insanlardan çok şey öğrenebiliriz. Eşim Tülay Hanım de eskiden Metapsişik Araştırmalar Derneği'nde Ergün Arıkdal Hoca vasıtasıyla ruhsal konularda kendini yetiştirmeye çalışmış, barışçıl ve sevgi dolu bir insandır. O da bana çok şey kattı. Okumayı, kendime zaman ayırmayı, iç dünyamı geliştirmeyi, giderek daha iyi bir insan olmayı hedefledim sürekli. Çok şükür, huzurluyum ve iyi yaşıyorum.

Nihal Gürsoy: Sanıyorum eşiniz halen ruhsal konularla ilgili faaliyetlerine devam ediyor?

İnal Aydınöğlu: Evet eşim 13 yıldan beri Güzel Sanatlar Akademisindeki arkadaşlarından Sevgi Ersoy ve Nurettin Ersoy ile birlikte, Maltepe'de bulunan Merkez Bilgi Alanı Vakfı'nda hizmet ediyor. Oldukça yoğun bir biçimde çalışıyorlar. Yazları da, Antalya ile Isparta illeri arasında, Karacaören -1 baraj gölü yakınında, 23.000 metrekarelik bir alanda, oluşturdukları, Reiki Huzur Vadisi isimli alanda ruhsal gelişim çalışmaları yapıyorlar.

Kırk bir yıllık evliyim ve çok mutluyum. Sanyorum evlilikte mutlu olabilmek için sevgi ve saygı şart. Biz farklılıklarımızı zenginlik olarak kabul ettik. Birbirimizi hiç değıştirmeye kalkmadık. Duygularımızı ve sevgimizi kendimize saklamadık, söyledik, paylaştık. Birbimize gelişmek için fırsat tanıdık. İki tane evladım, bir de torunum var. Büyük oğlum Can benimle birlikte çalışıyor. Küçük oğlum Onur ise Geleneksel Çin Tıbbı uzmanı. Oğullarım evlenince özgeçmişimi değıştirdim, iki oğlu, iki kızı var yazıyorum.

Nihal Gürsoy: İnal Bey, ben buradaki konferanslara devam ederken diğer katılımcılarla da konuşma fırsatı buluyorum. Bugün kitaplarınızla ilgili küçük bir imza günü olduğunu öğrendiğimde aramızda kitaplarınızla ilgili bir sohbet gelişti.

Söylediklerine göre sizin Kadıköy Gazetesi'nde çıkan yazılarınız okuyucuların o kadar ilgisini çekiyormuş ki, bazıları bu yazıları kesip saklayarak biriktiriyorlarmış. Hattâ yazılarınızı ceplerinde taşıyan insanlar varmış. Onların arzu ve istekleri sonucunda bunları kitap haline getirmeye ve yeni kitaplar oluşturmaya başlamışsınız. Ne diyorsunuz bu duruma, kaç kitabınız oldu şimdiye kadar.

İnal Aydınöğlu: Evet doğrudur. KASDAV Başkan Yardımcısı olduğum yıllarda Kadıköy için çıkardığımız yerel gazete için yazdığım yazılar okuyucudan çok olumlu tepkiler aldı. Önceleri Kadıköy ve Sosyal Yaşam üzerine yazılar yazıyordum. Daha sonra verdiğim yetişkin eğitim kurslarını içerik olarak alan yazılar yazmaya başladım.

2007 yılından itibaren ise yazılarımdan yaptığım seçmeler ve verdiğim derslerdeki ana temaların isimlerini konu alan kitaplar yazdım. Yayınlanan kitaplarımın gelirini burs olarak bağışlıyorum.

Kitaplarımın isimleri:
SEVGİ ÜZERİNE,
MUTLULUK ÜZERİNE,
DAHA İYİ BİR YAŞAM ÜZERİNE,
YAŞAMA SEVİNCİ ÜZERİNE,
YAŞAMIN ANLAMI ÜZERİNE,
BİLİNÇLİ YAŞAM ÜZERİNE,
KADIN ERKEK ÜZERİNE'dir.

Ayrıca 1978 yılından beri süren gönüllülük tecrübelerimden elde ettiğim bilgi, birikim ve deneyimleri GÖNÜLLÜLÜK VE HİZMET adlı yeni bir kitapta topluyorum.

Nihal Gürsoy: Efendim, çok teşekkürler ediyorum. Sizi tanımaktan gerçekten çok mutlu oldum. Çalışmalarınızda ve yaşamınızda yolunuzun açık olmasını diliyorum. Sizin ilâve etmek istediğiniz bir şey var mı?

İnal Aydınöğlu: Ben teşekkür ediyorum. Herkes için sevgi, barış ve iyilikler diliyorum. Sevgi Dünyası Dergisi okuyucularına da saygılarımı ve sevgilerimi yolluyorum.

İslâm ve Bilim - VIII

Bilim ve Kilise
Arasındaki Savaş

Yalçın Kaya

Darwin'in kuramından haberdar edilen Worcester Piskoposu'nun karısı şu yorumda bulundu: "Maymunlardan mı türemişiz? Dua edelim ki doğru olmasın; ama eğer doğruysa, dua edelim ki, herkes bilsin."

Her inancın (bugünkü köktenci Müslüman dâhil) Ortodoks takipçisi, bilimin yöntem ve buluşlarından hep rahatsız olmuştur. Ama tarihe bir göz atıldığında, bilime karşı en uzun ve en şiddetli savaşı verenin, Hıristiyan Kilisesi olduğu görülür.

Rönesans'tan önceki 1000 yıl boyunca, Hıristiyan Kilisesi, Avrupa'yı demir bir yumrukla yönetmişti. Hoşgörüsüzlük, önyargı, kuşku ve batıl inanç akademik öğrenimi olanaksız kılmıştı. Bağımsız düşünceye yönelik her girişimi kuşkuyla karşılayan Kilise, kendi öğretileriyle tam bir uyum içinde olmayan her türlü öğretimi şiddetle bastırmıştı.

Dinî mahkemeler, on binlerce zanlı büyüycüyü ve kurulu dinî düzenden ayrılan

karşıtı işkenceyle ölüme mahkûm etmişlerdi. Mahkûmlar, iki atın arasına bağlanarak parçalanmış, iç organları boşaltılmış, asılmış ve kazığa bağlanarak yakılmış, ölümler bile bağışlanmamıştı.

Ünlü Başpiskopos Usher, İncil'i inceleyerek, dünyanın, İ.Ö. 4004 yılında, 23 Ekim Pazar günü saat 09.00'da başladığı sonucuna varmıştı. Böyle bir sonuca, uzun bir süre önce ölmüş olan bir bilim adamının bulgusuna karşın varılmıştı; Wycliffe, fosillere ve yerbilime dayanarak, yeryüzünün en azından birkaç yüz bin yaşında olduğuna ilişkin deliller ortaya koymuştu çünkü. Bu küstahlığı hoş görececek durumda olmayan Kilise, Wycliffe'in kemiklerinin mezardan çıkarılmasını, parçalanmasını ve denize atılmasını emretti; bu şekilde, münafıklık ve kuşkuculuk mikropları, dünyayı bir daha kirletmeyecekti.

Kilise tutumunda neden bu kadar katıydı? Bacon, Wycliffe, Bruno, Galileo ve adı daha az duyulmuş on binlerce düşünür gibi, yeni fikirler taşıyan insanlara, neden bu

denli şiddetle karşı çıkıyordu? Bu katılığın nedeni, sanırım aşağıdaki birbirine bağlı hususlar zincirinden anlaşılabilir:

* Tüm toplumsal düzen, Kilise'nin koyduğu belli kurallara harfiyen uymaya dayanıyordu. İbadet ayinlerinden, yemeye içmeye kadar; evlilikten sekse kadar, her şey için bir kural vardı. Orta Çağ Hıristiyanlığı, kapsamlı bir yaşam yasasıydı.

* Bu kurallar ve Kilise'nin bunları uygulama yeteneği Kilise dogmalarının tam ve sorgusuz kabulüne dayanıyordu.

* Bu kuralların bir tanesinin bile (bilimsel ya da başka bir yolla) reddi, dogmanın katılığı göz önünde bulundurulduğunda, tüm toplumsal düzenin çökmesine ve parçalanmasına yol açabilirdi.

* Bu nedenle, bilim ve özgür düşünce bir tehditti ve yasaklanmalıydı.

Galileo'nun mahkûmiyetine bu çerçevede bakmak gerekir. Kayıtlara geçen en şiddetli cezalandırma örneği olmasa da, Galileo'nun cezalandırılması özel bir önem taşır; çünkü ileride evrensel olarak kabul edilmiş bir gerçek haline gelen bilimsel bir tezin, ilk etkili yasaklanmasıdır. Bernard Shaw, zekîce şu gözlemlerde bulunmaktadır:

"Galileo, bilim adamlarımızın rağbet ettiği bir konudur; ama esas meseleyi gözden kaçırıyorlar. Bütün meseleyi, dünyanın güneşin çevresinde dönen bir gezegen mi olduğu; yoksa güneşin çevresinde döndüğü sabit bir merkez mi olduğuna ilişkin sanıyorlar. Oysa mesele bundan ibaret değildi.

Alt tarafı, hiçbir moral değeri olmayan ve dolayısıyla Kiliseyi hiçbir şekilde etkilemeyen, fiziksel bir gerçektir. Ama otoritelerin asıl düşünmesi gereken şey; sadece dünya uygarlığının değil kendi uygarlıklarının da dayandığına kuvvetle inandıkları ve İbrani yazılarıyla Yunan Ahit'ini esin kaynağı açıklamalar olarak kabul eden Hıristiyanlık dininin; Joshua'nun Gideon savaşındaki taktiklerinden tutun da, İsa'nın Göğe Çıkışı'na kadar, birçok hikâyenin, fiziksel evrenin nasıl bir şey olduğunu bilmeyen biri tarafından yazılmış olabileceği saptamasının yaratacağı şoka dayanıp dayanamayacağı konusu idi."

Galileo'nun astronomi alanındaki katkıları somut ve çarpıcıdır. Daha baştan Kopernik'in Güneş merkezli teorisini benimser ve bunu doğrulamak için yoğun bir araştırma içine girer. 1609'da, Hollandalı bir gözlükçünün uzak nesnelere büyüten bir mercekle icat ettiğini öğrenince hemen çalışmaya koyulur. Işığın yansıma ve kırılma olguları üzerindeki bilgilerden yararlanarak ilk teleskopunu yapar. Batlamyus astronomisini temelinden çökerten buluşlar birbirini kovalamaya başlar.

Ay yüzeyinin, öteden beri sanıldığı gibi kusursuz ve pürüzsüz değil, dağ ve vadilerle kaplı olduğunu, Samanyolu denilen şeyin sayısız yıldız kümesinden başka bir şey olmadığını saptar. Geleneksel öğretinin gezegenlerin yediden fazla olamayacağına ilişkin varsayım, Jüpiter'in çevresinde Kepler yasalarına göre dolanan 4 uydunun saptanmasıyla geçerliliğini yitirir. Kilise'nin şiddetini üstüne çeken en önemli buluşu ise Güneşin üzerindeki lekeleri gözlemlemesi

olur. Kutsal Kitap Meryem için "güneş kadar leklesiz ve saf" deyimini kullanırken güneşte lekeler olduğunu söylemek kutsala dil uzatmak sayılmaz mı?

Kopernik sistemini benimsediğini açıkça ilan edince, 1616'da engizisyon tarafından mahkûm edilmiş, 1633 yılında 70 yaşında olmasına karşın bir kez daha engizisyon mahkemesi karşısına çıkarılmış, dünyanın döndüğünü yadsımak zorunda bırakılıp tövbe ettirilmiştir. Duruşma salonundan çıkarken, kendi kendine "Eppur si muove." (Hâlâ dönüyor) diye mırıldandığı söylenir.

Galileo'nun son yılları büyük bir insanlık trajedisidir. Sonra üç yıl boyunca her hafta bir kere yüksek sesle yedi tane pişmanlık mezmurunu okuması koşuluyla, yalnız başına Arcetri kasabasında göz hapsinde yaşamına devam etti. 1637'de görme duyusunu yitirdi; 1642'de yaşama vedâ etti.

Engizisyon, bu büyük bilginle alay eder gibi, kör olduktan sonra dostları ile görüşmesine izin verdi. Din adamları Hıristiyan mezarlığına gömülmesine, dostlarının Floransa'daki Santa Croce Kilisesi'nde adına bir anıt dikmesine izin vermediler. Galileo'nun İtalya'da o çağlarda dikilmeyen heykelleri, bugün dünyanın belli başlı kentlerini, bilim müzelerini süslemekte, onu mahkûm eden yargıçların adları bile anılmamaktadır.

Bilimsel düşüncenin Orta Çağ Kilisesi'nce baskı altında tutulması, insanlık tarihinin en karanlık dönemlerinden birini temsil ettiğinden, birçok aydın bu dönemi büyük bir titizlikle incelemiştir. Özellikle,

1896'da Andrew Dickson White (1832-1918) tarafından yayımlanan, *History Of The Warfare Of Science With Theology* (Bilimin Teolojiyle Savaşının Tarihi) adlı, üç ciltlik bilimsel incelemeden söz etmek gerekir. White daha sonra, Cornell Üniversitesi'nin ilk rektörü olmuştu. Bu tezdeki birçok ilginç öyküden sadece küçük bir bölümünü aşağıya aktaralım:

* Dünyanın yuvarlak olduğu ve bu nedenle, dünyanın öbür tarafında da varlıkların bulunduğu doktrinine şiddetle saldıran teologlar, şu soruyu soruyorlardı: "Ürünlerin ve ağaçların aşağı doğru büyüyeceğine, yağmurların ve karın yukarı doğru yağacağına inanacak kadar kafasız bir insan olabilir mi?" Aziz Augustine'in büyük otoritesi, Kilise'nin, dünyanın karşı tarafında varlıkların olabileceği fikrine kararlılıkla karşı çıkmasında etkili oldu; bin yıl boyunca, dünyanın karşı tarafında (dünyanın iki karşıt tarafı olsa bile) insan bulunmadığına inanıldı. Altıncı yüzyılda, Gaza'dan Procopius, bu konumu destekleyecek, güçlü teolojik silahlarla ortaya çıktı: "Öbür taraf diye bir şey olamaz," diyordu. "Öyle olsaydı, İsa oraya da gitmek ve ikinci bir kez acı çekmek zorunda kalırdı. Ayrıca, Cennet'in, Âdem'in, (yılan kılığındaki) İblis'in ve Hazreti Nuh tufanının birer kopyası olmuş olurdu. Dünyanın karşı tarafında yaşayan yoktur; bu kesinlikle yanlıştır."

* Aziz Paul'e göre, hastalıklar, iblislerin uğursuz bir işiydi. Kilise ileri gelenlerinden Origenes şöyle diyordu: "Açlığa, kısırlığa (verimsizliğe) havanın bozulmasına ve salgın hastalıklara yol açanlar, cinlerdir. Bunlar, alt atmosferin bulutları arasında

gizlenerek dolaşmakta ve kendilerini tam olarak gören kâfirlerin sunduğu kan ve tüt-sülere çekilmektedirler."

* Kilise'nin ilk otoriteleri arasında en nüfuzlusu olan Augustin, şunları yazmıştı: "Hıristiyanların bütün hastalıkları bu cinlere atfedilmelidir; en çok da, yeni vaftiz olmuş Hıristiyanlara ve hâtta yeni doğmuş masum bebeklere eziyet çektirmektedirler," Papa V. Pius'un emirleriyle bütün hastalara, "vücut zayıflıklarının genellikle günahahtan kaynaklandığı" gerekçesiyle "bir maneviyat doktoruna" başvurmaları şart koşuldu. Burada sözü edilen "maneviyat doktorunun din adamları olduğunu açıklamaya bilmeme gerek var mı? Hastalıkların nedeninin iblisler ve kötü ruhlar olduğu kabul edilince, tedavi de doğal olarak kutsal emanetler, kalıntılar gibi araçlarla bu iblis ve kötü ruhların defedilmesi idi. Böylece şifalı kutsal nesnelere sahip olduğu bildirilen kilise ve manastırlara, muazzam paralar aktı. Kilise, yalnızca Hıristiyanların ruhlarının değil, aynı zamanda onların fiziksel sağlığının da bekçisiydi.

* Çiçek hastalığı ve kolera gibi bulaşıcı hastalıklar da Kilise tarafından İlahî Takdir'den sayıldığı için, bunlara karşı aşılama, köktenci çevrelerce şiddetle kınanıyordu. Savunmalarına göre, çiçek hastalığı, insanların günahlarıyla ilgili olarak verdiği bir hükümdü. "Onu savuşturmaya çalışmak Tanrı'yı daha da kızdırırdı." Çiçek aşısının öncüsü Dr. Boylston'u barındıran bir adamın evine ateşlenmiş bir el bombası atıldı. Aşının savunucuları, ruhban sınıfının düzenli küfür yağmuruna tutuldular. Ama gerçekler çok güçlüydü: İnsanlar aşılınca

yaşıyor, aşılınmayınca ölüyorlardı. Bu nedenle Kilise, aşılınmayı en sonunda kabul etti, ama aşılınmaya karşı direniş hiçbir zaman, tümüyle kırılmadı. Bugün bile kimi Batılı ülkelerde çiçek aşısına karşı kampanyalar düzenleyen aşırı dinci örgütler vardır.

* Bilimsel tıbbın gelişiminin önünde duran bir başka ciddi engel de kadavraların parçalanmasına karşı çıkılmasıydı. Aziz Augustinus anatomi bilginlerini "kasap" olarak tanımlıyor ve bu uygulamayı açıkça kınıyordu. Bir cesedi parçalamanın, onu, bütün ölümlerin dirildiği gün akıl almaz bir dehşete düşüreceği yönünde genel bir korku vardı. Kilise bu tartışmaya şunu da ekliyordu: "Kilise kan dökülmesinden nefret eder." Bu gerçekten de harika bir savunmaydı. Zanlı din muhaliflerini ve büyücüleri keyifle yakan Kilise, iş, "Kutsal Çıkarlara" geldiğinde, kan dökülmesini nefretlik bir olay olarak görmüyordu.

* 1770'li yıllarda, Avrupa'nın çeşitli yerlerinde, çarpıcı bir olay gözlemlendi. Suyun kana dönüştüğüne ilişkin, ayrıntılı raporlar, Kraliyet Bilim Akademisi'ne ulaştırıldı. Dinî çevreler hemen bunu, Tanrı'nın gazabının bir göstergesi olarak yorumladı. İsveç'te bu tür bir mucize gözlemlendiği zaman, seçkin bir doğabilimci olan Linnaeus, olayı dikkatle incelemiş ve suyun kızılılaşmasındaki etkenin, yoğun miktarda minik böcekler olduğunu saptamıştı. Bu buluşla ilgili haber piskoposa ulaştığı zaman, piskopos, söz konusu bilimsel buluşu "şeytanî bir fikir" olarak tanımlayarak, açıkça kınamıştı. Gelin görün ki, Linnaeus cesur bir adam değildi ve

Galileo'nun başına gelenleri iyi biliyordu. Bu koşullar altında, geri adım atarak, bu olayda hakikatin kendi anlayışını aştığını ilân etti.

* Orta Çağ Kilisesi'nin din adamlarıyla teologları, kuyruklu yıldızların, kızgın bir Tanrı'nın günahkâr dünyaya fırlattığı ateş topları olduğu görüşünü hararetle yayıyorlardı. Kilise mensupları, kuyruklu yıldızların moral değerini; aşağıya bir kuyruklu yıldız gönderen Tanrı'yı, bir adalet mahkemesinde, kendisi ile bir suçlu arasındaki masaya infaz kılıcını uzatan bir yargıca benzeterek, anlatıyorlardı. Diğerleri de, Tanrı'dan gelen böylesi uyarılara aval aval bakan kişileri kınıyor ve onları, "ahır kapısına bön bön bakan danalara" benzetiyorlardı. 17. yüzyılın sonuna kadar, astronomi profesörleri, içtikleri ant yüzünden, kuyruklu yıldızların, fiziksel yasalara göre hareket eden, göksel kütleler olduğunu öğretemediler. Ama sonuçta, bilim bastırılmadı.

Newton ve Kepler'in kuramını kullanan Halley, özellikle "tehlikeli" bir kuyruklu yıldızın yolunu gözlemledi ve tamı tamına 76 yıl sonra geri döneceği kehânetinde bulundu. Halley, söz konusu kuyruklu yıldızın, göğün iyi tanımlanmış bir noktasında ne zaman görüneceğini dakikası dakikasına hesapladı. Bu inanılmaz bir şeydi.. Halley ve Newton'un çoktan ölmüş olduğu 76 yıl sonrasında, Halley'in kuyruklu yıldızı, tam önceden kestirildiği gibi geri dönmüştü.

* Bağnaz Hıristiyanlık, jeolojiiyi de, şeytanın hizmetinde, yıkıcı bir araç olarak kabul ediyordu. Jeolojik kanıtlar,

Başpiskopos Usher'in dünyanın yaşıyla ilgili iddiasını yalanlamakla kalmıyor, altı günde yaratılışın mümkün olmadığını da ortaya koyuyordu. Bağnaz kesim jeolojiiyi, "karanlık bir sanat" diye kınadı, ona "cehennem bataryası" adını taktı; uygulayıcıları da, "kâfir" ve "kutsal kitabı yalancı çıkarımlar" diye ilan edildi. İtalya bilim kongresinin, 1850'de Bolonga'da toplanmasını yasaklayan Papa 9. Pius, kuşkusuz bağnaz kesimin bu yaklaşımını yürekten destekliyordu.

* Orta Çağ'da, fırtınaların şeytanî kökenli olduğu doktrini genelde kabul görmekle idi. Söz konusu doktrin, Aziz Augustinus gibi dokunulmaz otoritelerden destek buluyordu. Buna göre, fırtınalar iblislerin işiydi. Bu doğüstü "hava gücü"ne karşı çeşitli şeytan kovma araçları kullanılıyordu; bunlar arasında en yaygın biçimde kullanılanları, Papa 13. Gregorius'a ait olanlardı. İlk zamanlarda, şeytan kovma araçları, sadece çeşitli dinsel şarkılarla ve fırtınalı günlerde kilise çanlarının çalınmasıyla sınırlı iken, 15. yüzyılda, bazı kadınların; kasırğa, dolu, don, sel vb. gibi olayların meydana gelmesinde, şeytanî yardım sağladıkları yönünde genel bir inanç ortaya çıkmıştı. 7 Aralık 1484 tarihinde, Papa 8. Innocent, İncil'deki "Büyücülerin yaşamasına izin vermeyeceksin" emrinden esinlenerek bir papalık bülteni yayınladı.

Almanya'daki din adamlarını, kötü hava koşullarına yol açmak suretiyle bağları, bahçeleri, çayırları ve büyüyen ürünleri mahveden sihirbaz ve büyücülerini saptamaları konusunda uyardı. Bunun üzerine, binlerce kadın, kendini, işkence aletlerinde

kıvrılırken buldu. En yakınları ve en sevdiklerinin dehşetle baktığı bu kadınlar, işkenceden kurtulmak için dört gözle ölümü bekliyorlardı.

* Kilise dogmasına göre, yıldırım, şu beş günahın bir sonucuydu: Pişman olmamak, şüphecilik, kiliselerin onarımını ihmal etmek, din adamlarına ödenen aşar vergisinde hile yapmak ve astlarını ezmek. Her göreve gelen papa, "Tanrı'nın parmağı" dediği bu ilahî takdir aracını hararetle savunageldi. Daha sonra, Benjamin Franklin 1752 yılında ünlü uçurtmasını gök gürültülü, yağmurlu karışık fırtınalı bir günde uçururken, bu tehlikeli deneyinde, yıldırımın elektrikten başka bir şey olmadığını keşfetti. Bunu hemen, en şiddetli kasırgada bile kesin korunma sağlayan, yıldırım çubuğu (paratoner) izledi. Kilise önceleri bunun varlığını kınadı. Daha sonra, bu paratonerlerin yararı yaygın bir şekilde kabul edildikçe ve giderek artan sayıda kuruldukça, bağınaz kesim bunlar aleyhinde kampanya başlattı: 1755'de Massachussetts'de meydana gelen depremin sorumluluğu, Franklin'in çubuklarının, Boston'da yaygın şekilde kullanımına yüklenildi. Vaizler de, gök toplarını kontrol etmeye yeltenenlere ateş püskürdüler.

Paratonersiz kiliseler, yıldırım düşmesi sonucu sık sık yıkılmış olmasalardı, hiç kuşkusuz bu muhalefet çok daha uzun bir süre devam edecekti. Almanya'da, sadece 1750-1783 döneminde, yıldırım düşmesi sonucu 400 kilise kulesi hasar gördü ve 120 Çancı hayatını kaybetti. Öte yandan, upuzun sivrilen yıldırım çubuğuyla, bir kasaba genelevi, en kötü fırtınalardan bile

yara almadan ve güvenli bir yer olarak ayakta kaldı. Paratoner dikmiş olan birkaç kilise de hiç etkilenmedi. Bu nedenle, Kilise, yüzyılın sonuna gelindiğinde, paratonerlere istemeye istemeye Kutsal Onayı'nı verdi ve bu gereç çoğu kiliseyi korumak için kullanılmaya başlandı.

* Immanuel Kant, yıldızlar yanında, nebula'nın (çok uzakta olduklarından bulut gibi görünen yıldızlar kümesi) da var olduğunu savunan kuramını ortaya attığı zaman, teoloji dünyasının her yanından "bu ne tanrıtanımazlık" çılgınlıkları yükseldi. Köktenciler, Kutsal Kitap'ta, bu konuya hiç değinilmediğini belirttiler. Bu nedenle nebula diye bir şey olamazdı. Nebula kuramının karşıtları, geliştirilmiş teleskopların, nebula kütesinin bazı parçalarının gerçekten de yıldızlara ayrıştırılabileceğini göstermesi üzerine büyük bir sevince kapıldılar. Ama zamanla, spektroskop ve tayf (spektrum) analizi nebuladan çıkan ışığın gazlı bir maddeden kaynaklandığı açıkça saptandı. Böylece bağınaz kesim, en sonunda gerilemek zorunda kaldı.

Tüm Orta Çağ boyunca yapılan bilimsel çalışmaların büyük bölümü Kilise tarafından dikkatle izlenir. Olası bir buluşun Kutsal Kitap'ta yazılanlara ters düşüp düşmediği, Kiliseyi ilgilendirir. Ancak fizik ve matematik konularındaki çalışmalar Kiliseyi pek üzmez çünkü bu konulardaki çalışmaların Kutsal Kitap bilgileriyle çelişmesi söz konusu değildir. Bunun nedeni de açık olsa gerek: Kutsal Kitap'ta matematik ve fizik ile bağlantılı olabilecek anlatımların olması söz konusu bile değildir...

Yeni Bir Bütüncül Bakış Açısı

Çeviren: Nelda Bayraktar

Geçen ay hem bilimde hem de spiritüel alanda öncü çalışmalar yapmış birisi olan David Bohm'un, bizim fiziksel evren diye algıladığımız şeyin ötesinde, aslında her bir parçası fiziksel evren kadar gerçek olan, görülmeyen bir gerçekliğin varolduğunu söylediğinden bahis etmiştik. Bohm, bu gizli gerçekliğe "algularımıza girmeyen düzen" adını vermiş ve bunun modern fiziğin verileriyle uyummadığını ama aslında kuantum ve görecelik teorileri gibi görünürde tuhaf olan fenomenler için kapsamlı ve inandırıcı bir açıklama sağladığını vurgulamıştı. Bohm'a göre, algularımıza girmeyen düzen temel ve esas gerçeklik, algularımıza girenler ise ikincil derecede öneme haizdi. Algularımıza giren düzen, okyanustaki dalgaların üzerindeki köpük ise, algularımıza girmeyen düzen okyanusun kendisiydi.

Bohm'un ortaya koyduğu en önemli teori, evrenin holografik bir yapıya sahip olmasıyla ilgiliydi. Bunu açıklamak için de fraktal geometriyi kullanmıştı. Kısaca özetlemek gerekirse, fraktal geometri, nesneyi oluşturan şeklin aslında tek bir şeklin iç içe geçmiş küçük kopyaları biçiminde sürekli olarak tekrarlanmıyordu. Boyutları küçülen ve birbirini takip eden şekiller, zincir oluşturarak devam ediyordu. Ancak bu şekiller son derece simetrik bir biçimde sıralanıyorlardı. Bunun için kar taneleri veya salyangozun kabuğunu örnek vermiştik.

Gerçekten de, doğada gördüğümüz tüm nesnelere, hattâ kendi vücudunuzdaki sistemler bile birçok karmaşık yapıdan oluştuğu zannedilmesine rağmen aslında bir düzene göre şekillenmişlerdir. Bu özellikler, karmaşık göründükleri halde tamamen simetrik ve düzgün şekilde tekrar eden desenlerin varlığını göstermektedir.

Bu ay konumuzu bilim ve dinin birliğine kısaca göz attıktan sonra, yeni bir bütüncül bakış açısıyla bitiriyoruz.

Fraktal geometrinin hayatımızdaki uygulaması ne olabilir?

Örneğin, Hinduizm'deki

"Atman" bireyin spiritüel doğasını temsil eder (buna bazen öz-benlik de denilir) ve Brahman ise kozmosun spiritüel doğasıdır. Temel aydınlanma deneyimi ise Atman'ın aslında Brahman olduğunun, diğer bir deyişle her ikisinin de aslında aynı şey olduklarının farkına varmaktır.

Benzer şekilde Bhavad Gita isimli kutsal kitapta şöyle denilir: "Kendinizi her yaratılmış varlıkta, her yaratılmış varlığı da kendinizde görün." Yahudilikte ise: "Siz Tanrının düşüncesinde varoldunuz" denilir. Bu içgörüler sözü edilen fraktal geometriye tam olarak uyar. En küçük olan isterse 100 milyon kez daha küçük olsun, karmaşık ve detaylı yapısından hiçbir şey kaybetmez. Büyükle küçük aynıdır. Bu ilkenin Budist ve Hindu mitolojisindeki diğer bir ifadesine Indra'nın Ağı denilir. Burada kâinatın tümü, her biri diğerini kendi fasetinde yansıtan, parlak mücevherlerden oluşan dev bir kafes olarak imgelenir. Böylece her mücevher (yani her birey) kendi içinde kâinatın tümünü ihtiva eder veya yansıtır.

Bohm'un bütüncül hareket teorisi, iki eski spiritüel prensibin bir sentezi gibi görülebilir:

1) Heraklitin de söylediği gibi:

"Değişmeyen tek şey değişimin kendisidir." Bu ilke evrenin sürekli bir

değişim içinde olduğunu söyleyen

Budist öğretilerin temelinde de vardır.

2) Mikro kozmos daima makro kozmosun aynasıdır.

Benzer paralellik diğer dinlerde de göze çarpar. Örneğin İncil'de: "Benim olan her şey Senin'dir, Sen'in olan her şey ise benimdir" denilir. Hristiyan mistiklerinden Norwich'li Julian ise: "Hepimiz Tanrının içindeyiz, Tanrı'da bizim içimizde" demiştir. Bu içgörüler ve ifadeler mikro kozmos ise makro kozmosun birliğinin fraktal yapısına nasıl da uyuyor değil mi?

Benzer şekilde Müslümanlık dininde Allah şöyle seslenir müminlere: "Ben ne göklere ne de yere sığarım; "Ben" ancak mümin kulumun kalbine sığarım." Zen öğretisinde büyük usta Dogan şöyle der: "Biz benliğimizi onu unutmak için terbiye ederiz, benliğimizi unuttuğumuzda, on bin tane şeyle bir oluruz." Burada unuttuğumuz benliğimiz, bedenimiz, egomuz, düşüncelerimiz, ailemiz, işimizle ilgili şartlandığımız şeyler, yani kendimizi dünyada ifade etmeye yarayan her şeydir. İşte benliğimizi unuttuğumuzda, varlığımızı vücuda getirenle bir oluruz.

İncil'de Hz. İsa şöyle der: "İkisini bir ettiğinizde, içinizdekileri dışınızla, dışınızdakileri de içinizle bir ettiğinizde, Tanrının krallığına girersiniz."

Ve son olarak Tantrik Budizm'in önemli rehberlerinden Ajit Mukerjee de

bu gerçeği su götürmez bir şekilde şöyle ifade eder: "Kâinatın tümünü insan bedeninde görebilirsiniz. Bedenin gerçekliğinin farkına vardığımızda, kozmosun gerçekliğinin farkına varırsınız. Böylece her şeyin kozmik bir çizelgede ilerlediğini keşfedersiniz."

Sadece dış görüntümüze yani formumuza baktığımızda, kozmosta bir zerreden ibaret olduğumuzu anlarız. Ama öz varlığımızla bir olduğumuzda, Kutsal olanın tüm derinliğiyle ve muhteşemliğiyle içimizde olduğunu anlarız.

Bu yeni gelişmeleri ve içgörülerini birbirine dokuduğumuzda şuur ve ortak bağla ilgili yeni bir bilimin şafağında olduğumuzu görürüz. Çünkü kâinat yalnızca nesnelere biraraya gelmiş hali değil, fakat bunların aralarında ortak bir bağın bulunduğu ve işlerlik halinde olduğu bir sistemdir. Bilim gerçekliği kavrayabilmek için şuurun çok önemli olduğunu söylemeye başladı. Laboratuvar araştırmaları da madde ve şuurun birbirlerine temelden bağlı

olduklarını ve tüm maddeyi, enerjiyi ve şuurunu birbirine bağlayan bir birlik bilincinin olduğunu göstermektedir. Rehberlerin ve peygamberlerin de binlerce yıldır söyledikleri "varoluştaki birlik" artık yeni bilim tarafından da desteklenmektedir. Dahası şuurun; maddenin, enerjinin, uzayın ve zamanın sıradan fiziksel kanunlarının ötesine geçtiği gözlemlenmiştir. Fiziksel evren, şuurlu evrenin gerisinde kalmıştır.

Bununla birlikte, şu an geçerli olan bilim bu yeni gelişmelerin vaat ettiği zenginliği kucaklamadan önce, materyalizm ve rasyonalizmle olan sıkı bağlarını gevşetmesi gerekmektedir. Modern bilimin en büyük keşfi kendi kısıtlamalarını keşfetmesidir aslında. Yine de üzülmek gerekirse, birçok bilim adamı dünyaya dar bir materyalist bakış açısından bakmaya devam etmektedir. Gerçekliğin doğasıyla ilgili materyalist ve mekanik varsayımlar gerçekliğin yeni formlarını keşfetme konusunda birçok bilim adamının kapasitesini daraltmaktadır.

Mark Twain bunu kendine has muzipliğiyle şöyle ifade etmiştir: "Seni sıkıntıya sokan bilmediğin şey değil, böyle olmadığını bildiğin şey hakkında ne düşündüğündür." Bilimin yeni hudutlarında yapılan bu yeni keşiflerle ruhsal ve dinsel gelenekler de yavaşça birbirine yaklaşmaktadır. Bu bir çeşit evrensel ruhsallıktır. Birbirinden farklı ruhsal ve dinsel geleneklerden çıkan

sesler tüm geleneklerdeki bilgeliğin temelde aynı olduğunu söylemektedirler. İnsanın farkındalığı evrenin birliğini ve evrendeki o üstün şuuru artık daha geniş biçimde idrak etmektedir. Bu, her birey için geçerlidir ve herkeste evrensel şuuru ve birliği kavrayacak potansiyel mevcuttur. Bu hayalci veya mistik bir metafor değildir. 13. y.y. da yaşamış olan Mevlana "İzin ver bir damla su olan sen, yüz tane güçlü deniz olsun. Ama sanma ki bir damla, koca bir okyanus olur tek başına. Okyanusta bir damla olur sonunda." (Kendini okyanusta bir damla sanma. bir damlanın içinde kocaman bir okyanussun).

Kendimize ve evrene bu tarz bir bakış açısıyla baktığımızda yani evrensel şuurun daha engin bilgeliği tarafından idare edildiğimizi ve ona bağlı olduğumuzu bildiğimizde, yaptığımız işler ve çalışmalarda hayatımızı değiştirebilecek kadar büyük dönüşümler yaşarız. Gandhi, Rahibe Teresa, Martin Luther King ve diğer birçok spiritüel aktivistin derinden anlayıp da uyguladıkları spiritüel kanunlar işte bunlardı. Elbet ki fark yaratabilmek için mutlaka Gandhi veya iyi bir bilim adamı olabilmek için Einstein olmanız gerektiğini söylemiyoruz. Gerçekte insanı dönüştüren ilkeler herkes için aynıdır. Kendimizi farkındalığın içsel disiplini yoluyla dönüştürerek, eli daima üzerimizde olan engin bilgeliğin enstrümanı oluruz. Böylece de

dünyanın ruhsal dönüşümüne hizmet etmiş oluruz.

Birlik ve farkındalıkla ilgili çalışan gruplar ve topluluklarda büyük güç vardır. Yeni bilgelik artık tek bir kişide değil, sevgi dolu iyilik ve bilinçli farkındalığın yaşandığı gruplarda ortaya çıkacaktır. Bu kişiler, en yüksek birliğe ulaşmak amacıyla tüm gönülleri ve akıllarıyla çalışacaklardır. Böylece algılarımıza girmeyen düzenden muazzam boyutta bir enerji dünyaya çekilebilir ve bu şekilde devam edildiğinde, yaratılışın merkezine bile ulaşılabilir. Algılarımıza girmeyen ince düzenin derinliklerine kök salmış olarak, aynı yüksek amaç etrafında düzgünce kümelenmiş insanlar sevginin yaratıcı süreciyle doğrudan çalışabilirler. Topluluğun gücü ve spiritüel grupların bilinçli biçimde biraraya gelmeleri işte bu nedenle gittikçe önem kazanmaktadır.

Sevgi gerçekten de kâinattaki en büyük güçtür. "Her şey, sevgiyle varolmuştur. Henüz varlık âleminde tezahür etmemiş olanlar da sevgiyle varolacaklardır" der İranlı mistik Shebastari. İlâhi sevgi ise sevginin en güçlü formudur.

Kendimizi bu sevginin dönüştürücü gücüne teslim edersek, hangi gelenekten ve hangi dinden olursak olalım, yaşamlarımız tutkuyla ve ilâhi sevginin ateşiyle yanmaya başlar.

2013 Yaşlı Ruhun Alet Kutusu

Canlı Kryon Celsesi,

13 Ocak 2013 Boulder, Colorado
Lee Carroll kanallığı ile verilmiştir.

Çeviren: Necati Tarıman

S elâmlar sevgili varlıklar. Ben Manyetik Hizmetten Kryon. Bu işi ne kadar çok yaparsak yapalım, yine de "Bu adam hâlâ bedeninde mi?" (Lee'den söz ederek) diye merak edenler var. Gayet tabii ki bedeninin içindedir ama bilinci bölünmüş durumdadır. Şimdi bazıları, "Biliyordum! Bu onu psikoloğa görünmesi gereken biri haline getirir" diyeceklerdir. Ama bu öyle bir bölünme değildir. Her birinizin burada gördüklerinizi yapabilme yeteneği ve kapasitesi var ama mutlaka bu biçimde olması gerekmiyor. Dünyada çok yeni bir enerji oluşmaya başlamaktadır ve biz de bunu ağır ağır tartışmaya başlıyoruz.

Bir hafta önce yeni çağda neler bekleyebileceğinizle ilgili bilgiler vermiştik. Ondan birkaç hafta önce de, gelecekte hangi icatları gerçekleştirebileceğiniz hakkında bilgi vermiştik. Ancak insanın evrimi sürecinde bazılarının medyumluk yapmaları kaçınılmazdır. Bu medyumluğun mutlaka halka açık olması ve başka insanların önünde olması gerekmemektedir. Sadece kendiniz için de yapılabilir. Bu bazılarının eskiden "otomatik yazma" olarak adlandırdığı biçimde olabileceği gibi farklı da olabilir. Ayrıca, yazıcı medyumlukta otomatik hiçbir şey yoktur. Bu sadece oluveren bir şey değildir. Bu işlem sırasında siz kenara çekilirsiniz ve varlığınızın

mahremiyeti içinde kendi kutsal parçanızı bulur ve içinizde olanı medyumluk kanalı ile dışarı çıkarırsınız. Bazılarınız ismi olan bir varlık bulamayacaksınız ve onun yerine kendi tanrısallığınızdan parçalar ve bölümleri ifade etmeye başlayacaksınız. Siz buna medyumluk diyeceksiniz ama gerçekte bu kendi yüksek benliğiniz ile iletişim olacaktır. Bu durumda aslında o da kendiniz olan kendi çekirdek ruhunuzla temasa geçmiş olacaksınız. Ama bu medyumluk yaparak bir varlıktan bilgi almaya benzeyecektir. Aslında başka varlıktan değil de kendi Yüksek Benliğinizden bilgi alacaksınız.

İnsan evriminde bir sonraki adım dışarı doğru değil, içeri doğru olacaktır çünkü insan türünün evrimi insan beyninin bedendeki tüm DNA'larla birlikte kolektif olarak ne yapabileceği ile ilgilidir. Bedenlerinizde 100 trilyondan daha fazla DNA parçası vardır ve bunların tamamı kendi damganız ile özdeş olmanın yanında tamamıyla size özgüdür. Bunların hepsi birbiri ile bağlantılıdır veya tek bir parça gibi dolaşık durumdadır. Birlikte hepsi bir ortak alanı temsil ederler ve bu da ruhtur, yani sizsiniz (sizin Merkabah'ınız)

Gözden Geçirme

Eski enerji ile işiniz bitti ve her şey yeniden ayarlanma sürecinde. Geçen hafta size bundan böyle neler beklemeniz gerektiğini söylemiştik. Ama devam etmekte olan bir salıverme işlemi var ve siz bunu hissetmeye başladınız. Salıvermeye bağlı olarak bazı anomaliler ortaya çıkacak ve bunları yakında görmeye başlayacaksınız. Dünyanın karanlık enerjilerinin savaşı kaybetmekte olduklarını anlamaya başladıklarını ve bu karanlık enerjilerin anomaliler

arasında bulunduğunu söylemiştik. Bu durumu, kafalarını kaldırıp hâlâ iş başındaymiş gibi yapacak olan, bazı eski enerji süreçlerinin son çırpınışı olarak görebilirsiniz ama tabii ki onlar artık yetkili değil. Siz bunların halktan destek bulmadıkları için açığa alınıp etkisiz hale geldiklerini göreceksiniz ve bu belki de insanlık tarihinde ilk kez olacak.

Yaşlı Ruhun Alet Kutusu - 2013

Bugün size bazı potansiyellerden söz edeceğiz ve ufukta gördüğümüz bazı şeyleri söyleyeceğiz. Buna ek olarak gerçekten mevcut olmalarına rağmen çok güçlü olmayan bazı potansiyelleri de işaret edeceğiz. Bu yenidir çünkü insanlığı şu anda etkiliyor veya etkilemiyor olsa da geriplanda bulunan ama "mutfakta pişmekte" olan şeyler ortaya çıkacaktır. Bunu yaparak eylem halindeki özgür iradeyi görebilirsiniz.

Geçen haftaki celsede anlattığımız bazı şeyleri yineleyerek ve celseyi devam ettirerek başlayacağım. Bugün size beş maddelik 2013 Yaşlı Ruhun Alet Kutusundan bahsetmek istiyorum. Başka bir ifadeyle, size bakmanız gereken beş maddeyi söyleyeceğiz. Bunlar bazılarınızın ihtiyaç duyduğu, bazılarınızın ise ihtiyaç duymadığı şeyler olacaktır. Ayrıca biz bu odada bulunanlardan daha fazla sayıda dinleyici ve okuyucumuz olduğunu da biliyoruz. Bunu pek çok kez söyledik: Eğer şu anda bunu okuyor veya dinliyorsanız, saatinizin veya takviminizin ne gösterdiğinin hiç önemi yoktur çünkü biz sizin kim olduğunuzu biliyoruz. Bu mesajı dinleyen evrimleşmiş ruhunuzun potansiyellerini biliyoruz ve o potansiyel tam gözümüzün önünde duru-

yor. Biz sizin yüksek benliğinizle temas halindeyiz ve sizin planınızı biliyoruz. Sizin bir şey yapabileceğiniz veya yapamayabileceğiniz bağlamındaki önceden belirlenmiş tutumunuzun farkındayız. Biz onu da biliyoruz. Bu nedenle, eğer bu mesajı dinliyorsanız, tam da olmanız gereken yerdesiniz demektir.

Yolu Açmak

İşaret noktasının (2012) geçilmesinden hemen sonra olması önceden planlanmış olan pek çok şeyin olması beklenmektedir. 2012 enerjisi içinde büyük miktarda korku taşıyordu ve artık bu durum geride kalmıştır. Dolayısıyla, enerjilerin oyun sahasında bir temizlenme, açılma olduğunu söyleyebilirsiniz. Size ezoterik (batını) olarak görünebilecek olan şeylere bir göz attığınızda, değişimin belirli özelliklerinin onurlandırılmakta olduğunu görürsünüz. Şu anda bu ekinoksların (gündönümlerinin) devinimi ve orta nokta olmaktadır. Siz şu anda geçişin ortasında bulunuyorsunuz ve bu yeni enerjiye geçişi deneyimlerken sizin alet kutunuzda ihtiyaç duyacağınız beş maddeyi sunuyoruz.

Tolerans

Bir numarada hoşgörü (tolerans) bulunmaktadır. Şimdi yaşlı ruhlara hitap edeceğim ve hoşgörüden söz ettiğimde özelliklerle yaşlı ruhlara hitap ediyorum. Yaşlı ruh sen çok uzun süreyle çok hoşgörü sahibi oldun. Eski enerjiye karşı hoşgörülü davrandın ve hiçbir ortak noktan olmasına rağmen pek çok şeyle birlikte var olmayı başardın. Şimdi artık yaşlı ruhlardan birbirlerine karşı hoşgörülü olmalarını istiyorum çünkü bazılarınız bun-

dan sonra olacak şeylerden pek hoşlanamayabilir. Bazılarınız gelenekten ayrılacak ve diğerlerini kızdıracaktır.

Bunu açıklamanın en iyi yolu bir örnek vermektir: Diyelim ki, siz otuz yıldan beri şifacısınız ve işe yarayan bir usûlünüz var. Sizin kullandığınız enerjiler var ve siz ne yaptığınızı gayet iyi biliyorsunuz. Birdenbire etrafınızdaki enerjinin temel özellikleri değişmeye ve başkalaşmaya başlıyor. Bu zamana kadar yapmakta olduklarınızın ve size öğretilmiş olanların esası değişmeye başlıyor.

Ancak siz böyle bir değişime hiç katılmayacaksınız çünkü bazı şeyler yıllardan beri sizin lehinize çalışmıştır. Size göre doğru olan ve size rahatlık sağlayan şeylerde değişim olduğuna inanmak istemeyeceksiniz. Yaşlı bir ruh olarak sahip olacağımız peşin hüküm ve eğilim açıktır. Siz, "Bu doğru olamaz. Filanı veya filanı yapmak gerekir. Ben yıllardan beri böyle yapıyorum ve Ruh her zaman tüm yaptıklarımı onurlandırmıştır" diyeceksiniz.

Neyin ne olduğunu nasıl bileceksiniz öyleyse? Değişimler olduğunu size neler gösterecektir? İlk yapacağımız şey belirli usûllerle yapılmasına alıştığınız her şeyde hoşgörüyü öne çıkarmaktır çünkü ilk değişime uğrayan şeyler bunlar olacaktır. Bundan sonraki adım da yeni ve sezgisel güçlere yönelmek olacaktır.

Ruhsal işinizde aldığınız sezgisel işaretler bu süreç içinde ne yapmanız gerektiğini söyleyecektir ve yıllardan beri çalışmalarınızda kullandığımız sezgisel işaretler bundan böyle de güvenmeye devam edeceğiniz işaretler olacaktır.

Medyum bile artık işini yaparken kullanması gerekecek olan yeni paradigmalardan olduğunu görecektir. Çünkü yeni enerjiyle birlikte insan bedeniyle, sizin deyiminizle zeki beden, Yüksek Benlik bedeni arasındaki ilişki değişmeye başlayacaktır (bunların birbirleri ile kullandıkları iletişimdeki bir yeniden ayarlanma). Ama birçokları yeni olan hiçbir şeyi dinlemeyecektir ve farklı olabilecek olan hiçbir şeyin "dalga boyuna" ayarlanmayacaklardır.

Bedensel siz ile zeki siz arasında sizin nötr (tarafsız) diyebileceğiniz ve kuantum durumunda olan yollar inşa edilecektir. Bu bazılarının kendi hücresel yapınızla konuşabileceğiniz ve oradan geri bildirimler alacağınız anlamına gelmektedir. Örneğin, kinesiyoloji (kaslardaki enerji akımı dengelenmesi) ile uğraşanlar içinde yer alan bazıları, "Hayır, hayır böyle olmaz. Bunu yapmanın usülleri vardır ve on yıllardan beri işleri bu usülleri kullanarak yapıyoruz. Kullanılması gereken usüller bunlardır" diyeceklerdir. Daha genç bir Işık İşçisi ise, "Doğrusu ben bunu farklı şekilde ve sizin eskiden kullanmış olduğunuz usüllerin hiçbirini kullanmazsınız yapabilirim" diyebilecektir. Dolayısıyla, bazılarınız yeni ve eskiden kullanmış olduklarınızı değiştiren usüller ve süreçler bağlamında daha hoşgörülü ve açık fikirli olmak zorunda kalacaksınız. Eğer bunu yapamazsanız, bu dünya gezegeninin evrimini yavaşlatacaktır çünkü böyle bir durumda yaşlı ruhlar ile onların inançları arasında "eski ve yeni metafizik" şeklinde ayrışma bile olabilir.

Yıllardan beri kullanılmakta olduğunuz süreçlerin, usüllerin, öğretilerin ve sistemlerin parçası olanlar için sizden

hoşgörü bekliyoruz. İnancımıza göre belirlediğiniz kendi gerçeğiniz hakkında yargılama yapmadan veya eleştirel mahiyette konuşmadan önce evrimleşmekte olan dünyanın ne kadar güzel olduğunu görün. Size her zaman yapabileceğinizi söylediğimiz şeyleri artık talep etmeye başlayacak veya başlamış olan yaşlı ruhun güzelliğini görün. Ortağım 23 yıldan beri neyin mümkün olabileceğini söylüyor. Şimdi artık bunu yapabileceğiniz durumun zirvesine çıktınız. Bu birinci maddeydi.

Sabır

Aynen geçen hafta söylemiş olduğumuz gibi, şimdi de aynı şeyi ifade edeceğiz: Sabır. Size sözünü ettiğimiz özellikler için belirli bir süre gerekir. Geçen hafta size ekinin tohumlarını attıktan sonra daha ertesi gün onların büyümelerini izlemek için tarlasına giden ama tabii ki, büyüme süreci çok yavaş ilerlediği için hiçbir şey göremeyen amatör çiftçiden söz etmiştik. İşte her şey bundan böyle bu şekilde görünecektir, çok yavaş. Haberleri izleyeceksiniz, hükümetinizin icraatlarını gözlemleyeceksiniz, dünyaya bakacaksınız ve bazılarınız, "Doğrusu pek o kadar fazla değişiklik göremiyorum" diyeceklerdir. Durum aynen tohumlarda olduğu gibidir ve kısa sürede pek bir şey göremezsiniz. Onun yerine bilinçte yavaş, metodik ve tutarlı bir değişim yer alır. Bu değişimlerden bazıları eski enerjiler ölmeden görünür olmaz. Bazıları ise eski enerji bağlamında yetkili olanların bu yetkilerini kaybetmelerinden sonra ancak gerçekleştirilecektir. Bazı değişimler gençler liderlik konumuna gelmelerinden önce açığa çıkmayacaklardır ve şu anda bazılarınız, "Kryon, bu işler çok, çok uzun sürüyor" demektedir.

Sizin alet kutunuzla yapmanızı istediğimiz şey sizin yaşlı ruh olarak burada bulunma nedeninizin bitkilerin büyümeleri için gıda ve ışık olduğunuzu anlamanızdır. Şimdi aniden her şeyden vazgeçip, "Ben yeterince bekledim ve artık bir 18 yıl daha aynı şeylere tahammül etmeye niyetim yok" diyemezsiniz. Olayı şu şekilde canlandırın zihninizde sevgili varlıklar: Şimdi artık tohumları sulamak için su tenekesine sahiptiniz. Oysa 2012'den önce tohum bile yoktu. Eski enerjiler giderek azalmakta ve şimdi siz yalnız tohumlara sahip olmakla kalmıyorsunuz, su tenekesi bile elinizin altında. Öyleyse artık her sabah kalkıp sulama işini yapabilirsiniz.

Dinleyin: Sizden sonra gelenler ekinleri gelişmiş ve hazır olarak görebilecekler. Bu sizin alet kutunuzdaki bir sonraki alettir, anlayamadığımız şeyler için anlayış ve hoşgörü göstermek. Yeni bir paradigmada bunlar sizin beklemediğiniz şeyler olacaktır ve siz bunlara bakıp, "Asla olmaz" diyebilirsiniz.

Tutum Ayarlama

Üçüncüsünden söz edeyim: Tutum ayarlama. Bazılarınız Kryon'un eskiden söylemiş olduğu bazı şeyleri biraraya getirerek anlamaya başlıyorsunuz. Ben yıllarca önce ancak şimdi olgunluğa ulaşmış olan bazı bilgileri aktarmıştım ve siz o zaman anlamadığınız şeyleri şimdi yeni yeni anlamaya başlıyorsunuz. O zamanlar size demiştik ki, "Herkes herkesle konuşmaya başladığında ortada gizli saklı kalmaz." Şimdi içinde yaşadığınız dünyada bu artık sosyal ağ içinde bağlantılı olmak şeklinde nitelendiriliyor. Bu terim daha ortada yokken ben size bundan söz etmiştim.

Dünyada bir gün herkesin birbiri ile anlık olarak temas kurabileceğini söylemiştim. Bunun eski iletişimin eski paradigmalarını nasıl işe yaramaz hale getireceğini görebiliyor musunuz? Bunun doğru olmayan bilgilerin etkisini nasıl azaltacağını fark edebiliyor musunuz? Herkes herkesle konuşabildiği zaman, işte şimdi olan budur.

Teknoloji size bir şeyin başlangıcı sağlamıştır ve bazılarınız, özellikle daha yaşlı olanlarınız, buna bakmakta ve bununla hiçbir ilgisinin olmasını istememektedir. Bu kişiler, "Tüm bu teknoloji işi sadece gençlerin geçici hevesinden başka bir şey değildir" demektedir. Ben sizlerin tutumunuzu buna uygun olacak şekilde ayarlamanızı istiyorum. Bırakın gençler size bunun nasıl kullanılabileceğini ve anlık olarak kaç kişiyle birden konuşabileceklerini gösterebilirler ve öğretsinler. Bırakın onlar size bir yere yerleştirmiş oldukları bir bilgiyi diğerlerine iletmek istedikleri zaman neler olduğunu ve bu bilginin yüzlerce kişiye birden nasıl gönderildiğini gösterebilirler. Bu insanların birbirleri ile iletişiminde kullanacakları yeni paradigmadır.

Size tüm bunların sonuçta nereye götüreceğini söylemek istiyorum çünkü sosyal ağ iletişiminin sınırları yoktur. Genç bir İsraili, genç bir İranlı veya genç bir Filistinli ile sosyal ağ cihazlarında görmüş oldukları bir şey hakkında konuşursa ne olur? Fikirler şimdiye kadar hiç olmadığı kadar sınırları aşarak uçarlar. Yüzlerce insanın anlık olarak birbiri ile görüşebileceği ortamlarda, belki de bunun önceden asla mümkün olmadığı bir ülkede, arkadaşların biraraya gelmesi sonucunda neler olur acaba? Sonuç? Bu birbirleri hakkında sadece uzaktan bir şeyler duymuş veya başkaları

tarafından bir şeyler anlatılmış olanlar arasında anlayış köprüleri kurulmaya başlanacak ve kurulmaya devam edilecektir. Zira şimdi insanlar birbirlerini görebilmekte, duyabilmekte ve aslında hepsinin de aynı şeyi istediğini bilmektedir.

Bu iletişimin yeni paradigmasıdır ama bunun da ötesinde geleceğin yöntemi olmaktadır ve bu yöntemle herkes her şeyi doğru olarak ve anında öğrenebilmektedir. İşte bu husus dünyada barışın gerçekleşmesi için katalizörlerden biri olacaktır.

Sevgili varlıklar, burada derhal göze çarpan daha fazlası vardır ve sizin tutumunuz her şeydir. Zira siz bunların hepsine bakar ve "Bu sadece geçici bir hevestir ve aslında gençlere mahsustur" dersiniz, eğer siz buysanız, o zaman olayı tamamen ıskalıyorsunuz demektir. Genç insanların size neler yapabileceklerini açıklamasına ve kafanızın içindeki elektrik ampulünün yanmasını sağlamasına izin verin çünkü insan neslinin evrimi meydana çıkmıştır ve bir daha ortadan kaybolmayacaktır. Eğer siz bunlardan hoşlanmıyorsanız, sosyal ağ iletişimi sizin için sadece daha kötüye gidişin vesilesi olacaktır. Bunu esprili ve alaycı bir tavırla söylüyoruz.

Uzak olmayan bir gelecekte bu her şeyin yolu ve yordamı olacaktır. Bir münzevi olmak artık imkânsız olacaktır. Mümkün olabileceğini düşündüğünüzden çok daha fazla sayıda arkadaşınız olacaktır. Sizden beklemenizi istediğimiz şeyler bunlardır ama bunu becerebilmeniz için her şeye farklı gözlerle bakmanız ve uyum sağlamanız gerekecektir.

Fiziksel Beden

Dördüncü madde fiziksel bedeninizdir çünkü bu yeni enerjide o da yeniden ayarlanmak durumundadır. Dolayısıyla, siz ne isterseniz isteyin, beden bunu yapacaktır. Sizler burada kalma niyetinizi açıkladınız sevgili varlıklar. Bu nedenle de içinizde kimyasal değişiklikler olması için izin de vermiş oldunuz. Bazıları için bu hastalık anlamına gelmektedir ama gerçekte hastalık değildir. Bu durum sadece geçici kimyasal dengesizliktir. Bu noktadan hareketle bazılarınızın fiziksel zorluklar olarak adlandıracağınız aşamalardan geçeceğinizi söyleyebiliriz. Şu anda bunu dinleyenler ve okuyanlar arasında bu aşamada bulunanlar vardır. Eğer siz de bunlardan biriyseniz, bunun ne olduğunu anlıyorsunuz demektir.

Bu bazı yönlerden sizin düşündüğünüzden daha hızlı bir evrim olacaktır. Zira bu burada kalmayı ve bu yeni paradigmaya geçmeyi seçmiş olanları etkileyecektir. Bu yeni enerjinin içine girmek zordur. Bedeniniz yeniden ayarlanırken, beden kimyanız üzerinde baskı oluşacaktır. Bunlar olduğunda benim ne demek istediğimi anlayacaksınız. O zaman sakın ola ki korkmayın. İşte size bir meydan okuma: Dengesizliği coşku ile karşılayın. Dengesizliğin sizin adaleterinizde, bağırsaklarınızda veya başka bir yerde olmasından bağımsız olarak sizi, "Teşekkür ederim Tanrım. Ben yeniden ayarlanıyorum ve nedenini de biliyorum" demeye davet ediyorum. Sizlerin burada kalmanız ve bitkilere su vermeniz gerekmektedir. Benim ne demek istediğimi kısa süre içinde anlayacaksınız çünkü çok beklenmedik şeyler olacak.

İşlerin Yapılış Şeklinde Değişiklik

Beşinci maddede çok dikkatli olacağım ve medyumluk yapma paradigmasında bir değişiklik yapacağım. 23 yıldan beri sizin etrafınızdaki potansiyeller çorbasında okuduğumuz ve varolan en yüksek olası potansiyeli söyleyegeldik. Bunlar bir zaman sonra sizin gerçekliğiniz oluyordu çünkü sizin özgür iradeniz vardır ve biz sizin ne istediğinizi biliyoruz. Biz potansiyellerin ne olduğunu biliyoruz çünkü biz peşin hükümlerin ve eğilimlerin ne olduğu biliyoruz ve biz insanlığı bir bütün olarak görüyoruz. Potansiyeller enerjidir ve bu bize bu potansiyellerle nasıl çalıştığınız temeline dayalı olarak sizin geleceğinizi tahmin etme ve ileriye yansıtma yeteneği bağışlamaktadır. Bunu çok uzun zamandan beri yapmaktayız. 23 yıl önce size potansiyel olarak olması ihtimali yüksek olan şeyleri söylemiştik ve şimdi o zaman söylediklerimiz sizin gerçekğiniz oldu.

Ama şimdi bu senaryoyu bir tarafa bırakacağım ve size dünyada en güçlü olmayan bir potansiyelden söz edeceğim. Size seçim hakkı olan bir insandan söz edeceğim. Potansiyel sadece % 50 dir. Ama size sizin hiç beklemediğiniz bir potansiyeli söyleyeceğim. Bu değişmeye başlamış olan bir paradigmadır.

Gelin Kuzey Kore hakkında konuşalım. Orada yeni ve genç bir lider var. Onun bu celseyi herhangi bir zamanda duyma ihtimali neredeyse sıfırdır ve onun için de ben bu konuda serbestçe konuşabilirim.

Bu kişi şu anda bir ikilem ile karşı karşıyadır çünkü gençtir ve ülkesindeki enerjilerdeki farkları bilmektedir. Bunu hissetmektedir. Ölmüş olan babasının tüm mirası

onun omuzlarındadır ve etrafındaki herkes onun soyunun kopyası olmasını beklemektedir. Kendisine öğretilmiş olan ve Kuzey Kore'yi büyük yapan şeyleri aynen devam ettirmesi beklenmektedir kendisinden.

Ama artık o bunları yeniden gözden geçirmeye başlamıştır. Gerçekten de büyük bir lider olmak, duyulmak ve görülmek ve Kuzey Kore tarihine damgasını vurmak istemektedir. Babası ona bunun çok önemli olduğunu söylemişti. Şimdi şu husus üzerinde düşünülmektedir: Bir dünya liderini büyük yapan nedir?

Şimdi aynı soruyu çok eski olmayan bir geçmişte eski dünya paradigması içinde yaşamış olan birine soralım. Bu kişi bir uzmandır ve çok başarılı olmuştur. Eskiden yaşamış ve durumu bilen birine sormak geçerli bir egzersizdir. Bu soruyu sizin de tanıdığımız bir kimse olan Napoleon'a soracağız. Bizim için bu daha dün olmuştur ve bazılarınız oradaydınız.

Eğer Napoleon'a "Bir dünya liderini büyük yapan nedir?" diye sorsaydınız, size "ordusunun büyüklüğü, sınırlı miktardaki maddi ve insan kaynaklarıyla ne kadar büyüklükteki toprağın etkili bir şekilde fethedilebileceği, kaç vatandaşın onu imparator veya kral olarak adlandırıp kabul ettiği, salabileceği vergiler ve kimlerin ve kaç kişinin ondan korktuğu temeline dayalı olarak bir dünya liderinin ne kadar büyük olduğu belirlenir" derdi. Bu sadece Napoleon'un gerçekliği olmakla kalmıyordu, aynı zamanda haklıydı da çünkü parçası olduğu enerji bakımından da bu cevap doğrudu. Bu nedenle de Napoleon dünya lideri, general ve mahkûm arasında gidip geldi. Yapmayı amaçladığı şeylerin büyük

çoğunluğunu başardı. Uzmanlık alanı belliydi ve ismini bu güne kadar hatırlamaya devam ediyorsunuz. Büyük şöhret sahibi olmuştu.

Bir dünya liderini büyük yapan nedir? Size göstermeye çalıştığım şey o zamanla şimdiki zaman arasındaki düşünce farklılığıdır. Eğer isterse bu gezegende her şeyi değiştirmek potansiyeline sahip olan ve evrim geçirmekte olan bu genç insanın yapabileceği seçimler vardır. Bu adamın babası ona bir dünya liderini büyük yapan şeyin onun füzelere dayalı gücünün veya nükleer silaha sahip olmaya ne kadar yakın olduğunun veya batılı güçlere karşı nasıl kafa tuttuğunun veya küçük bir ülke olarak dramları nasıl büyütme ve karıştırmaya devam ettiği hususunun - yani dikkat çekme ve korku salma hususunun - büyük dünya lideri yapmaya götüren yolun taşları olduğunu söylerdi. Babası ona bunun onun soyunun mirası olduğunu söylerdi ve zaten tüm hayatı boyunca ona söylenen de buydu. Onun babası bunu gayet iyi yaptı ve çevresini böyle düşünen danışmanlarla doldurdu ve aynı danışmanlar şimdi onun oğlunun yanında yer alıyorlar.

Şimdi bu konuda bir şeylerin olma potansiyeli yüzde ellilik şansa sahiptir ama bunun güçlü bir potansiyel olmadığı açıktır sevgili varlıklar. Ben bu konuyu açtım çünkü sizler bu durumun hangi yönde gelişeceğini göreceksiniz. Eğer oğul babasının ayak izlerini takip ederse, başarısızlık mukadder olacaktır. Dünyadaki enerji bu tutumu eski olarak nitelendirecek ve o da bir aptal muamelesi olacaktır. Ama eğer bu genç adam meseleyi çözebilirse, o zaman gezegendeki en meşhur insan olacaktır ki, zaten bu da onun babasının asıl istediği şeydi.

Eğer Kryon bu adama tavsiye verme durumunda olsaydı, ona şunları söylerdi. O şimdiki dünyanın gördüğü en büyük lider olabilir çünkü onun şimdi yapacağı şey dünya tarafından eski yöntem ve usûllerden ayrılma ve kavşak noktası olarak görülecektir. Bunun da ötesinde, böyle bir şey yapması halinde, bu sonsuza kadar tarih kitaplarında yer alacaktır ve genç olması nedeniyle onun gezegendeki diğer tüm liderlerden daha uzun yaşama şansı vardır. Bu da onun şimdiye kadar olan herkesten daha uzun süre ile şöhret sahibi olacağı anlamına gelmektedir.

Ona şöyle söylerdim: Sınır muhafızlarına evlerine gitmelerini söyle. Güneyi selâmla ve şimdiye kadar hiç kimsenin aklına gelmemiş şekilde Güney ile Kuzeyi birleştirmeye başla. İki ülkenin iki ayrı varlık olarak kalmalarına ama büyük Kore aileleri olarak serbest ticarete ve tam seyahat özgürlüğüne izin ver. Batı ile ittifak kurmaya başla ve bunu ciddiye aldığını onlara göster. Füze programlarından vazgeç çünkü nasılsa ona ihtiyacın olmayacak.

Tüm bunlar Kuzey Kore halkına onların hiç beklemedikleri bir bolluk getirecektir. Büyük ekonomik desteğe, okullara ve hastanelere sahip olacaklar ve müthiş liderleri için her zamankinden fazla saygı olacaktır. Sonuç babanın asla sahip olmadığı şan ve şöhrete oğul sahip olması olacaktır ve bu yüzlerce yıl boyunca dünyada konuşulacaktır. Bunun gerçekleşmesi oğul Birleşmiş Milletler genel kuruluna girerken tüm delegelerin onu ayakta alkışlamaları sonucunu doğuracaktır. Ona şu soruyu sorardım, "Böyle bir şey hoşuna gitmez miydi?"

Bu çoğunuza çok aşikâr bir husus olarak görünmüyor mu? Bu kişi anında şöhret sahibi

olurdu ve fark yaratan ve hayret uyandırıcı bir şey başlatan bir kişi olarak görülürdü. Onu izleyin. Seçim hakkı var ama olay hiç de o kadar basit değil. Hâlâ babasının danışmanları var etrafında ama onlardan birini uzaklaştırdı. Bu işi başarabilir de, başaramayabilir de. Yüzde ellilik bir şans var. Ama size söyleyebilirim ki, eğer şimdiki lider bunu beceremezse, ondan sonraki becerecek. Durum bu kadar açık.

Size bunları söyledik çünkü bu insan türünün evrimidir. Her şeyi birbirinden ayırmak veya fethetmek yerine her şeyi biraraya getirmenin en iyi çözüm olduğu tedricen ve yavaşça anlaşılmaktadır. Ödün verilmesine önyak olanlar ve bundan önce hiç burada bulunmamış olan enerjileri yaratanlar sizler ve herkes tarafından hatırlananlar olacaktır. Sevgili varlıklar, bunlar liderler arasında, siyasette ve iş yaşamında olacaktır. Bu yeni paradigmadır.

Bu özel alet şudur: Sizin iş gördüğünü düşündüğünüz gerçekliğin belki artık işe yaramadığının farkına varılması. Ama eğer enerji değişiminin ne olduğunu biliyorsanız, siz hâlâ bilmediğiniz şeylerin gelmesiyle ilgili planlar yapabilirsiniz.

Size ileride genişleyeceği ve dolayısı ile trafiğin de rahatlayacağı söylenmiş olan bir yolda araba sürmeye benzer bu iş. Size bu söylenene inanırsınız, bunu bilirsiniz ve ona göre hazırlık yaparsınız. Genişlemenin ne zaman ve nerede olacağını bilmezsiniz ama gerçekleştiğinde hazır olursunuz, rahatlayıp derin bir nefes alırsınız ve "Böyle olacağımı biliyordum." dersiniz.

Bununla kapatıyoruz. Şimdi dünya bu genç

adamin ne yaptığını izlerken siz de izlemeye devam edin. Eğer yeni enerjiyi aslında varolan yeteneğine uygun olarak görebilecek kadar akıllı olursa, belki de dünyanın en fazla sevilen lideri olacaktır. Yaşının çok ötesinde akla sahip olan bir kişi olarak görülecek ve şimdiye dek kimseye nasip olmamış olan şans ve şöhrete sahip olacaktır. Ama eski enerji çok güçlüdür, dram ve korku hâlâ geçerlidir.

İnsanlar yavaş yavaş birliğin her şeyin cevabı olduğunu görüp anlamaya başlayacaktır. Düşmanların düşmanlarla birleşmesi ne kadar zor olursa olsun, bu onların yaşamlarını devam ettirmelerini sağlayacak. Ama işleri eskiden olduğu gibi değişmeden devam ettirmeye çalışmak ise ölüm anlamına gelecektir. Eski enerji bundan böyle eski yol ve yöntemleri desteklemeyecektir. Buna dikkat ederek etrafi izleyin. Pek de uzun olmayan bir süre sonunda bu olacaktır.

Oturumu bundan önce olduğu gibi kapatacağız. Sevgili insan, görmek üzere olduğun şeyler seni korkutmasın çünkü eski enerji çırpınıp mücadele edecek ve zor ölecek ve kolayca ve başını öne eğmiş olarak gün batımına gitmeyecektir. Savaşacaktır. Bunu size bir mecaz (metafor) olara söylüyorum. Bunu göreceksiniz ve gördüğünüzde de bileceksiniz. Onun için onu anlayın ve ondan korkmayın.

Dünya sanki gölgelerden Güneşe çıkmış gibi yeni bir enerjiye doğru ilerlerken, bir yeniden ayarlanma ve uyum süreci olacaktır. Tepedeki şehir yavaşça açığa çıkmaktadır: Yeni Kudüs (New Jerusalem).

Ve öyledir
KRYON

“Lütfen Yeni Yılda
Aboneliğinizi
Yenilemeyi
Unutmayınız!..”

Değerli Okuyucularımız

Sevgi Dünyası Dergimiz
Haziran 2007 tarihinden
başlamak üzere yalnızca
abonelerimize ulaşmaktadır.

Bizlerle olmaya devam etmek istiyorsanız,
Haberleşme adresi: sevgidunyasiyayinlari@gmail.com
En içten sevgilerimizle
Sevgi Dünyası

Adı, Soyadı: .....

Adres: .....

Posta Kodu: .....

İlçe: .....

İl: .....

Tel: .....

2013 yılı için Tek Dergi fiyatı: 7 TL.

Abone ücreti: Yurt içi (75 TL) .....

Yurt dışı (90 TL) .....

Posta Çeki No: 10214085 (Sevgi Yayınları)

İş Bankası IBAN: TR77 0006 4000 0011 0180 6837 24

Kişisel Gelişim Programları
Şirketlere Özel
Koçluk Hizmeti
Telkinle Zayıflamak
Telkinle Sigara Bırakmak
Evlilik Okulu
Çocuk ve Gençlik Sorunları
Ölçme ve Değerlendirme
Eğitim

TANALTAI

PSİKOLOJİK DANIŞMANLIK MERKEZİ

Tel: (0216) 414 25 10
E-mail : tanaltay@psikolog.org
www.psikolog.org • www.tanaltay.com